

پینگەى خوینەر لە کۆمەلە چیرۆکی (نووسینەوەى درک) ی (نارام کاکەى فەلاح) دا

د. سومەییە نەجیب خەلیل
بەشى كيميا و پترۆكيميا
كۆلیژی ئەندازیاری
زانکۆی سەلاحەدین
sumaya.khalil@su.edu.krd

پ. ی. د. جەلال ئەنوەر سەعید
بەشى زمانى كوردى
كۆلیژی پەرەردە - مەخمور
زانکۆی سەلاحەدین
jalal.saeed.su.edu.krd

پوختە

هەر لە کۆنەووە پڕۆسەى پەيوەندیکردن لە نێوان مڕۆفدا لە سێ جەمسەرى سەرەكى پیکهاتوو، ئەوانیش (قسە کەر، قسە، وەرگر)ن. بەلام هەر ئەم سێ جەمسەرە لە پڕۆسەى پەخنەیدا وەکو یەك و بە شێوەیەكى یەكسان بایه خیان پى نەدراوه، بەلكو بەپى پيشكەوتن و پەرەسەندنى پەخنە هەر جارە و هەر ماوەیەك بایه خ بە یەكێك لەم جەمسەرەنە دراوه. سەرەتا میتۆدە سیاقیەکان لە روانگەى مێژوویى و دەروونى و کۆمەلایەتیەو، تەنیا بایه خیان بە نووسەر داوه و پێیان وابوو کە لە پى نووسەرەو و اتا دەدۆزیتەو. دواتر فۆرمالیستی پرووسى و دواى ئەوانیش بنیاتگەرەکان لە کاردانەو یەكى تونددا نووسەریان تا رادەى مردن لە دەق دابری و تیشكى تەواویان خستە سەر دەق. دواتر تیۆرى وەرگرتن هات و بە بایه خەو لە پۆلى وەرگر بە گشتى و خوینەر بە تاییەتى روانى و پینوایە کە چیتەر وەرگر، وەرگریكى بى دەنگ و گوپرایەل نییە، بەلكو جەمسەریكى کارایە و پۆلى دەبیت لە دووبارە بنیاتنەو و دەقدا. ئەمەش ریگای بۆ فرە خویندەو و فرە راقە کردن خۆشکرد و سیمای کراو یی بە دەق بەخشی، واتە دەقیش بۆ ئەو و خوینەر بەشداربکات لە دەقە کەیدا، پینویستە هەمیشە دەقیكى کراو بێت و خویندەو و راقەى جیاواز لە خۆ بگریت.

لەم پروانگە یەوێ ئیمەش پریارماندا کە وەرگر و خوینەر لە کۆمەڵە چیرۆکی (نووسینەوێ دەرك) ی (ئارام کاکەى فەلاح) دا بکەینە بابەتی ئەم توێژینەوێمان، چونکە هەم بابەتی وەرگر و خوینەر لە پەخنی ئەدەبی کوردیدا شتیکی تازەیه، هەمیش ئارام کاکەى فەلاح بە تاییبەتیش لەم کۆمەڵە چیرۆکەدا، بایەخیکی زۆری بە خوینەرداوە و هەولیداوە کە راستەوخو لە چیرۆکەکانیدا بەشدارییان پێیکات.

بۆ ئەم مەبەستەش، توێژینەوێمان بەسەر دوو تەرەف دا بەشکردوو. لە تەرەفی یەكەمدا، بە کورتی باسمان لە چەمک و زاراوی وەرگر کردوو. لە تەرەفی دوووەمدا، بە پێی دووانەى خوینەری (تاک و کۆ، ناوەکی و دەرەکی، نمونەیی و ئاسایی) جۆرەکانی خوینەرمان لە کۆمەڵە چیرۆکی نووسینەوێ دەركدا دەستیشانکردوو و شیمانکردوو تەو. لە کۆتاییدا، گرنگترین ئەنجامەکانی توێژینەوێمان و لیستی سەرچاوەکانمان تۆمارکردوو. وشە کلێلەکان: وەرگر، ئارام کاکەى فەلاح، خوینەری تاک، خوینەری کۆ، خوینەری ناوێ، خوینەری دەرەو.

پێشەکی

ئارام کاکەى فەلاح، یەکیکە لە چیرۆکنووس و پۆماننووسەکانی دواى راپەرین، کە زۆر هیمنانە و دوور لە ژاوەژاوە دەنووسیت. جگە لە ناوەرۆک، بایەخیکی زۆر بە تەکنیک و زمان دەدات، بە تاییبەتیش خوینەر کە جەمسەری سییەمی پڕۆسەى پەيوەندیکردنە. ئەم بایەخداوە بە خوینەر لە پەخنی ئەدەبیدا، بە تاییبەت لە پەخنی ئەدەبی کوردیدا، شتیکی تازەیه. هەر لەبەر ئەمە ئیمە لەم هەولە خاکە پراییهماندا، هەولێ ئەو دەدەین کە چۆنیەتی مامەڵەکردنی ئارام کاکەى فەلاح لەگەڵ خوینەر لە کۆمەڵە چیرۆکی (نووسینەوێ دەرك) دا دیراسە بکەین.

ناویشانی توێژینەوێ کە:

ناویشانی توێژینەوێ کە مان بریتییە لە (خوینەر لە کۆمەڵە چیرۆکی "نووسینەوێ دەرك" ی ئارام کاکەى فەلاحدا).

گرنگی توێژینەوێ کە:

گرنگی توێژینەوێ کە، لەوێدا خوێ دەبینیتەوێ کە بابەتییکی نوێیە لە رەخنەى ئەدەبى کوردیدا و، بەسەر کۆمەڵە چیرۆکیکی چیرۆکنووسییکی قۆناغى دواى راپەرین پراکتیک کراوە کە بە شیوەیەکی جیاواز ئیش لەسەر تەکنیکی چیرۆکدا دەکات.

توێژینەوێ کانی پێشتر:

وێرای تازەیی بابەتە کە، چەند هەولێکی باش، پێش ئەم هەولە خاکەرایەى ئێمە لە رووی تیۆرى و پراکتیکییەوێ لەم بوارەدا دراون. لەوانە؛ دکتۆر عەلى تاهیر بەرزنجى سەبارەت بە زاراوەى ئاسۆى چاوەروانى و خویندەنەوێ دەقى شیعری توێژینەوێ کەى بۆلاوکردووەتەوێ. دکتۆر حەمە مەتتکیش لە کتیبى میتۆدەکانى رەخنەى ئەدەبیدا، تەوێرەى کەى تیۆرى تەرخان کردووە بۆ میتۆدەکانى وەرگرتن و هەولێ داوێ کە میتۆدە کە بە خوینەرانی کورد ئاشنا بکات. لە کتیبى (جوانییەکانى وەرگر) یشتدا، عەبدولموتەلێب عەبدوللا، تەوێرەى کەى هەر بە ناوى جوانییەکانى وەرگر نووسىوێ و زیاتریش تیۆرییە وێک لە پراکتیک. هەر وێها دکتۆر یادگار شارەزووریش کتیبى کەى بە ناوى تیۆرەکانى وەرگرتن نووسىوێ و هەولێ داوێ بە تیۆرى و پراکتیکی بۆ خوینەرێ کورد روونبکاتەوێ. کیشەى ئەم کتیبەى دکتۆر یادگار لەوێدا کە وەرگێران و دارشتنەوێ کەى لاوازە ئەمەش لەبەر ئەوێ کە خوێ پەسپۆرییە کەى ئەدەبى عەرەبىیە و زمانى عەرەبىیە کەى زالتەر لە زمانى کوردییە کەى، بۆیە کە تیکستەکانى وەرگێراوێ بۆ زمانى کوردى دەربەرینەکانى کوردییە کەى پاراوین،

له گه‌ڵ ئەوه‌شدا هه‌موو هه‌وله‌کان جی‌گای ده‌ستخۆشین. ئەم توێژینه‌وه‌یه‌ی ئی‌مه‌ش هه‌ولێکی بچووک له‌و بواره‌دا به‌ ئومێدی ئەوه‌ی درزیکی بچووک له‌م بواره‌دا پربکه‌ینه‌وه‌.

میتۆدی توێژینه‌وه‌که‌:

بۆ ئەنجامدانی توێژینه‌وه‌که‌ وه‌کو له‌ ناو‌نیشانه‌که‌دا ده‌رده‌که‌وی‌ت، په‌یره‌ویمان له‌ میتۆدی وه‌رگرتن کردووه‌.

پێکهاته‌ی توێژینه‌وه‌که‌:

توێژینه‌وه‌که‌ له‌ دوو ته‌وه‌ره‌ پیکدی‌ت. له‌ ته‌وه‌ره‌ی یه‌که‌مدا، به‌ کورتی باسما‌ن له‌ چه‌مک و زاراوه‌ی وه‌رگر کردووه‌. له‌ ته‌وه‌ره‌ی دووه‌میشدا، به‌پێی دووانه‌ی خوینهری (تاک و کۆ، ناوه‌کی و ده‌ره‌کی، نموونه‌یی و ئاسایی) جو‌ره‌کانی خوینهرمان له‌ کۆمه‌له‌ چیرۆکی نووسینه‌وه‌ی درکدا ده‌ست‌نیشان‌کردووه‌ و شیمان‌کردوونه‌ته‌وه‌.

له‌ کۆتاییشدا گرنگترین ئەنجامه‌کانی توێژینه‌وه‌که‌مان تۆمار‌کردووه‌، له‌ گه‌ڵ لیستی ئەو سه‌رچاوانه‌ی که‌ له‌ توێژینه‌وه‌که‌دا سوودیان لێ وه‌رگه‌راوه‌.

ته‌وه‌ری یه‌که‌م چه‌مک و زاراوه‌ی وه‌رگر

١. له‌ پرووی چه‌مکه‌وه:

پروون و ئاشکرایه که چالاکیی ئەدەبی له سێ جەمسەری سەرەکی پێکدێت، ئەوانیش (نووسەر، دەق، خوینەر)ن. هەر یەک له‌م سێ جەمسەرە بە‌پێی پۆژگار بایه‌خ و گرنگیی جیاوازی پێدراوه. ئە‌گەر سەرنجێک له‌ پێرەوی رەخنە‌ی ئەدەبی بدەین، دە‌بینین مێتۆدە رەخنە‌ییه‌ سیاقییه‌ کان له‌ پله‌ی یه‌که‌مدا بایه‌خ به‌ (نووسەر) دە‌دەن، ئە‌مە‌ش له‌ رینگای به‌ستنه‌وه‌ی دەق به‌ ژینگە‌ی مێژوویی و دە‌روونی و کۆمه‌لایه‌تی نووسەرە‌وه. ئینجا فۆرمالیستی پرووسی و بنیاتگە‌ری و رەخنە‌ی نوێی ئە‌مریکی هاتن و هه‌موو سەنگی توێژینه‌وه‌ی خۆیان خسته‌ سەر (دەق) و تا پاده‌ی مردنی نووسەر دە‌قیان له‌ خاوه‌نه‌که‌ی دا‌بری. دواتر به‌ "پشتبه‌ستن به‌ فەلسە‌فه‌ی (دیاردە‌گە‌رای)ی هۆس‌رل و بزاقی ته‌ئویلی (هایدگەر) و (گادامیر) که‌ له‌ ژێر سایه‌ی دیاردە‌گە‌رای هۆس‌رلدا پینگە‌یشتن، (تیۆری وه‌رگرتن) هاته‌ ئاراوه‌" (شاره‌زووری، ٢٠١٢، ١٧) و ته‌واوی هێز و بایه‌خی خۆی خسته‌ سەر جەمسەری سێهە‌م که‌ خوینەر (وه‌رگر)ه. تیۆری وه‌رگرتن ئە‌و بۆ‌چوونه‌ی رە‌تکرده‌وه‌ که‌ دەق تاکه‌ سەرچاوه‌ی واتایه، به‌‌لکو پێ‌یوايه که‌ خوینەر به‌ هه‌موو هه‌لۆیست و وه‌لامدانه‌وه‌کانی بۆ‌ دەق واتای دەق به‌ره‌مه‌ده‌ییت. که‌واته، ئە‌رکی خوینەر نه‌ ته‌نیا پرکردنه‌وه‌ی که‌لین و کون و که‌له‌به‌ره‌کانی ده‌قی ئە‌ده‌بیه‌ وه‌کو ئایزەر ئاماژه‌ی بۆ‌ ده‌کات. نه‌ ته‌نیا پێ‌وه‌ریکیشه‌ بۆ‌ واتای شیعریه‌تی ده‌ق وه‌کو ریفاتی‌ر باسی ده‌کات. به‌‌لکو خوینەر وه‌کو (ستانلی فیش) ئاماژه‌ی بۆ‌ ده‌کات؛ خۆی سەرچاوه‌ی هه‌موو واتاکانه. بۆ‌چی؟ چونکه‌ ئە‌و شوینه‌ی که‌ واتای تێدا دروست ده‌بیت یان هه‌تا ئە‌گەر دروستیش نه‌بیت، زه‌ینی خوینەر نه‌که‌ پەرە‌ چاپکراوه‌کان و ئە‌و فە‌زایه‌ی

لە دووتوی کتیبەکاندا هەن (تومبکنز، ۲۰۱۶، ۲۹). بەلام خوینەر هەر و لە خۆرا ناییت بە تاکە سەرچاوەی و اتاکان، بەلکو ئەم کارە لەسەر "کارایی خوینەر وەستاوە کە دەبیتە سەرچاوەیەك بۆ تەواوی بەها ئەدەبیەکە. ئەگەر ئەدەب بریتی بێت لەوێ کە لە کاتی خویندەنەویدا پروودەدات، ئەوا بەهاکەى پەيوەستە بە بەهای پرۆسەى خویندەنەوێ" (تومبکنز، ۲۰۱۶، ۲۸).

بەم شێوەیە خوینەر دەستەلآت و ئازادییەکی تا پادەیهك پەهای پێدەدری ئە شیکردنەوێ و پافەکردنی دەقدا، بەمەش دەق دەبیت بە خاوەنی و اتاگەلیکی لە بن نەهاتوو. ئەم هەلۆیستەش فۆرمالیستی ئەمریکی و پاش بنیاتگەریی فەرەنسی نیگەرەن کردوو، چونکە پێیانوایە "ئەگەر دەق و اتاگەلیکی دیاریکراو و سنوورداری نەبیت، ئەوا خوینەر بە ئارەزووی خۆی و هەرچۆنی بویت وەها مامەلە لەگەڵ دەقدا دەکات... ئەم هەلۆیستەش گالته جاربیەکی خۆویستانە بە پەخنی ئەدەبی دینیتە کایەو و لە خراپترین حالەتدا بواری بە هاتنە ناوێ و گومانى ئەخلاقى توندپەر و پرووختنەر دەدات" (تومبکنز، ۲۰۱۶، ۳۷ - ۳۸). کەواتە ئەمە هەلۆیستیکى زانستی و لۆجیکى نییە. راستە لێرەدا پێویستە دەق کراوەبیت و بواری بە واتای جیاواز و نوێ بدات بەلام بەو مانایە نییە کە دەق ئەتک بکریت و بە کۆمەلێک و اتا بارگاوی بکریت کە سروشتی دەقەکە پەسەندی نەکات.

۲. لە پرووی زاراوەو:

سەبارەت بە زاراوەی وەرگر لە پەخنی ئەدەبی کوردیدا، کۆمەلێک زاراوەی وەکو (وەرگر، خوینەر، گوینگر یان بیسەر، بینەر، بۆگێرەو، بۆنێردراو، پەيام وەرگر، پافەکار) بەرچاو دەکەون کە هەمووی زیاتر بە واتای خوینەر یان وەرگر بەکاردێن. واتە؛ جەمسەری سییەمی پرۆسەى پەيوەندیکردن پیکدەهینن. وەرگر یان خوینەر بەلای (عەبدولسەلام مەسەددى) یەوێ بریتیە

لەو كەسەى "پەيام يان گوتارى دەق هەلډە وە شىننەتە وە كە لە بابەتییكى هەستىيە وە سەرچاوەى گرتوو و دەيگەریننەتە وە بۆ واتا پرووتەكانى خۆى، بە پێچەوانەى نیرەر يان نووسەر كە ئەركى پێكھێنان يان بنیاتنانى گوتارە و لە ویناكراوێكى پرووتە وە سەرچاوە دەگرت و لە چوارچۆیەى ئاخاوتنێكى هەستىيەكرادا بەرجەستەى دەكات" (معیكل، ۲۰۱۰، ۲۰۵). (سەلاح فەزل) یش هەر هەمان بۆچوونى (مەسەددى) ى هەیه و پێیوايه كە وەرگر دووبارە دەق بەرھەمداھیننەتە وە، جا چ وەرگرى گریمانەكراو بیت يانیش خوینەرى راستەقینەى دەرە وەى دەق بیت (فضل، ۱۹۹۶، ۱۰۷).

(عەبدوڵلا سەراج) یش وەكو رۆماننووس و پەرخەگرێكى كورد، ئاماژە بۆ ئەو دەكات كە خوینەر لەلای نووسەرە تەقلیدیيەكاندا، هەمیشە كە نارگيركراون و گوێيان لى نەگراو. واتە هەرگیز نە ئاخوینراونەتە ناو دەقە وە، تەنیا هەندى جار لە زارى نووسەرە وە كە ئەویش دىكتاتۆرانە مامەلەى لەگەلدا كردوون و بەردەوام بى دەنگى كردوون (سەراج، ۲۰۱۳، ۳۱). دواتر هەر خۆشى دان بەو دەدا دەنیت كە تەنیا لە رۆمانەكانى ئەم دوايانەیدا بايەخىكى زۆرى بە رۆلى خوینەر داو و زۆر جاریش راستەوخۆ يان لە میانەى گێرپانە وەدا خوینەر دەدوینیت و داواى لێدەكات كە خوینەرێكى چالاک بیت و بەشدار بیت لە ئەفراندنى دەقە كەیدا "خوینەرى ئەمڕۆكە چاوەروانى چوونە ناو وەى دەقى هەیه، چ جاي پەنجە تێووردان و گۆرپین و خستە سەر" (سەراج، ۲۰۱۳، ۲۹). ئەمەش بە پروای (سەراج) خواست و زەرورەتێكى نوێ و سەردەمیانەیه، چونكە تەنیا لە گێرپانە وەى زارەكییدا كە هى سەردەمىكى زۆر لە پێشترە، خوینەر تەنیا گوێگرێكى بى دەنگ و كپ بوو و هیچ بەشدارییەكى لە دووبارە دارشتنە وەى حىكایەتە كەدا نییە (سەراج، ۲۰۱۳، ۳۱). هەر وەها لە رۆمانى (ناوى لەم تێكستە بنى)، عەبدوڵلا سەراج تەنانەت دانانى ناوینشانیشى

خستوووتە ئەستۆى خوینەر. ئەمەش ئەوپەرى بايە خدانە بە رۆل و پینگەى خوینەر لە پرۆسەى گێرانهویدا. لێرەدا سەرچاندە ژانری تیکستەکەى وەکو رۆمان دەستینشانکردوو، بەلام بۆ خوینەر وەکو (تیکست) ناوی دەبات کە هەلبەت زاراوێهەکی گشتگیرتر و فراوانترە. دەبوايە یان بینووسیبابە (ناوی) لەم رۆمانە (بنی) یانیش (ناوی) لەم تیکستە (بنی) بەبێ ئەوێ ژانرەکەى دەستینشانبات. بەلام هەموو ئەمانە لە بايەخى رۆمانەکە و مامەڵەکردنى نووسەرەکەى لە گەڵ خوینەرەدا، کەم ناکاتەو.

ئەوێ لێرەدا گرنگە و پێویستە ئاماژەى بۆ بکەین، ئەوێهە کە هەموو ئەو زاراوانەى بە کارهاتوون بە شیوێهەک لە شیوێهەکان راستن، بەلام هیچیان بە تەواوی و دروستی هاوواتای زاراوێ (وەرگر) نین، بەلکو دەکریت وەکو بەشیک لە زاراوێ وەرگر چاویان لێ بکریت، چونکە واتای (وەرگر) لە واتای هەموو ئەوانی تر گشتگیرتر و فراوانترە.

کەواتە دەتوانین بڵین؛ (وەرگر) ئەو کەسە یە هەر شتیک وەرەدەگریت کە لە لایەن کەسى نێرەرەو ئەراستەى دەکریت. جا ئەو شتە (گوتاریکی زارەکی، دەقیکی نووسراو، وتاریکی رادیویی، فیلمیکی سینەمايی، نامەیهک) بێت. بەم پێش، ئەگەر گوتار دەقیکی زارەکی بێت ئەوا وەرگر (قسەبۆکراو یان دوینراو). ئەگەر رۆمان یان دەقیکی نووسراو بوو ئەوا وەرگر (خوینەر)، ئەگەریش گوتارەکە وتاریکی رادیویی بێت ئەوا وەرگر (بیسەر)، ئەگەریش گوتارەکە فیلمیکی سینەمايی بێت ئەوا وەرگر (بینەر)، کاتیکیش گوتار نامە بێت ئەوا وەرگر (بۆنێردراو). تەنانەت هەندێ جار گوتار بریتییه لە کۆمەڵیک کۆد و ئاماژەى کە لە رینگەى ئامێرە جیاوازهکانی پەيوەندیکردنەو دەنێردریت، بە تايبەتیش لە بواری سەربازیی ئەمنیدا، ئەوکات وەرگر دەبێت بە پیشوايیکەر (مستقبل). دەکریت ئەم دابەشکردنەى سەرەو لە رینگەى ئەم هیلکارییەى خوارەو پوونبکەینەو:

دەقى زارەكى (دوينراو)
دەقى نووسراو (خوينەر)
وتارى راديويى (بيسەر)
پەيامى ئاراستەكراو فيلمى سينەمايى (بينەر) وەرگر (مەيكل، ۲۰۱۰، ۲۰۰۷)
(گوتار) نامە (بۆنيردراو)
كۆد و ئاماژە (پيشوازيكەر)

جالەبەر ئەوەي بابەتى تويزينه وەكەي ئيمە تايبەتە بە گوتارى چيروۆك، كە گوتاريكى نووسراو، ئەوا زياتر قسەي ئيمە لەبارەي وەرگرى خوينەرەو دەبيت. بۆ ئەم مەبەستەش جۆرەكانى خوينەر بەسەر خوينەرى (تاك و كۆ) و (ناوەكى و دەرەكى) و (نموونهيى و ئاسايى) دابەش دەكەين. هەلبەت دابەشكردنەكەمان تەنيا لە پيناو روونكردنەو و تيگەيشتنە، ئەگەرنا بە سروشتى خۆي هەر يەكێك لەم جۆرانە دەكریت شوين و ئەركى جۆريكى تر بگريت و جيپەجى بكات. بۆ نموونه دەكریت خوينەرى تاك هەم ناوەكى بيت يان دەرەكى و لە هەمان كاتيشدا ئاسايى بيت يان نموونهيى. لە تەووەرى دواتردا هەر يەكێكيان بە نموونهي پيوستهو لە چيروۆكەكانى كەرەستە تويزينه وەكە دەستيشان دەكەين و شيان دەكەينه وە.

تەوهرەي دووهم

جۆره‌کانی خوينەر و ره‌نگدانە‌وه‌يان له‌ کۆمه‌ڵه‌

چيرۆکی نووسينه‌وه‌ی درکدا

به‌ر له‌وه‌ی بيينه‌ سه‌ر ده‌ستنيشانکردنی جۆره‌کانی خوينەر له‌ناو چيرۆکه‌کاندا. وای به‌ باش ده‌زانی زۆر به‌ کورتي تيشکتيك بخه‌ينه‌ سه‌ر کۆمه‌ڵه‌ چيرۆکه‌که‌.

ئه‌م کۆمه‌ڵه‌ چيرۆکه‌ به‌ ناویشانی (نوسينه‌وه‌ی درک)ه‌، ساڵی (٢٠٠٧) له‌ چاپخانه‌ی رۆژنامه‌ی ئاوينه‌ له‌ سلیمانی چاپکراوه‌. جگه‌ له‌ پيشه‌کيه‌ک به‌ قه‌له‌می خودی نووسه‌ر و چاوپيکه‌وتنيکی کورت له‌گه‌ڵ نووسه‌ردا که‌ نووسه‌ر و وه‌رگير توانا ئه‌مین له‌گه‌ڵیدا ئه‌نجامداوه‌، پينج کورته‌ چيرۆک له‌خۆ ده‌گریت به‌م ناویشانانه‌ی خواره‌وه‌:

- نووسينه‌وه‌ی درک، که‌ هه‌ر ناویشانی کۆمه‌ڵه‌ چيرۆکه‌که‌ شه‌.

- ئه‌و پياوه‌ی بوو به‌ به‌رد.

- حوزنی ميوانتيك به‌ ته‌نيشت ژياندا ده‌روات.

- دره‌وشانه‌وه‌ی مه‌حاله‌.

- گۆله‌کانی دۆزه‌خ.

ده‌کریت هه‌ر سێ چيرۆکی يه‌که‌م به‌ يه‌ك چيرۆک يان ته‌واوکه‌ری يه‌کتر دابنين، چونکه‌ نووسه‌ر له‌ ريگه‌ی ته‌کنيکی پيشکه‌وتنی رهوداوه‌وه‌ هه‌ر سێ چيرۆکه‌که‌ی پيکه‌وه‌ گریداوه‌. به‌لام ئيمه‌ ليره‌دا بۆ ده‌ستنيشانکردنی جۆره‌کانی خوينەر به‌ سه‌ربه‌خويی مامه‌له‌يان له‌گه‌ڵدا ده‌که‌ين. هه‌روه‌ها پيوسته‌ ئاماژه‌ بۆ ئه‌وه‌ش بکه‌ين که‌ مه‌رج نيه‌ هه‌ردوو جۆره‌که‌ی خوينەر له‌ هه‌موو چيرۆکه‌کاندا چ به‌ ته‌نيا يان پيکه‌وه‌، هاتين.

۱. خوینەری تاك و خوینەری كۆ

له راستیدا زاراوهی خوینەری تاك و كۆ له هیچ سەرچاوهیه كی پەخنەیی كۆن و نوێشدا بەرچاو ناکه ویت، تەنانەت له سەرچاوه سەرەكییه كانی تیۆری وەرگرتنیشدا ئەم جۆره دابهشكردنه بۆ خوینەر نه كراوه. بەلام ئەگەر به وردی سەرنجێك له دهقه كۆن و نوێیه كانیكش بدهین، ئەوا زۆر به پروونی سیما و دەرکه و ته كانی ئەم جۆره خوینەرمان بەرچاو دكه ویت. بۆ نموونه له دهقه فۆلكلۆرییه كوردییه كاندا كه دهقیكی زاره كین، حەیرانبیژ پروو له وەرگریكی تاك ده كات (حەیران دەریم...)، بەلام له لاوك و هه قایه تدا گۆینده پرووی ده می له وەرگریكی كۆیه (براینه! براده رینه!). به هه مان شیوه له دهقی ئەدهبیی نوێ و نووسراویشدا؛ شاعیر له شیعری دلدارى و ستایش و وه سف و دلدا نه وه و لاواند نه وه و داشۆرینیشدا، زۆر جار پرووی ده می له وەرگریكی تاكه، بۆ نموونه نالی كاتيك دلێ یار ده داته وه به بۆنه ی مردنی باوكییه وه ده لیت:

ماتەم وەكو زولفیەنی سییه، گرتی سەراپات

پۆشی له روخت ته عیبیه یی به یدهق و شامات

(دیوانی نالی، ۱۳۷)

یان كاتيك پروو له پیغه مبه ر (د.خ) ده كات و ده لیت:

ئەى ساكینی ریاضی مه دینه ی منه ووه ره

لوطفی بکه بفرموو مه دینه ی منه و، وهره

(دیوانی نالی، ۴۱۵)

له پەخشانیشتا پروونترین نموونه (چیشتی مجیۆر) ی هه ژاره، كه ته واوی كتیبه كه ی له شیوه ی نامه یه ك بۆ (خان) ی كورپی نووسیه، واته وەرگریكی تاكه. بەلام ئەم وەرگره تاكانه دواى چاپكردن و بلاوكرنه وه ی دهقه كان و گەشتیان به جه ماوه ری خوینەر، دهن به وەرگر و خوینەری كۆ. بەلام له

شيعرى سياسى و سروودى نىشتمانيدا، زۆر جار شاعير ھەر لە سەرەتاوھ پوو لە ھەرگىكى كۆ دەكات، بۆ نموونە لە سروودى (ئەى كوردىنە! ئەى مەردىنە!)دا، (زىوھەر)ى شاعير پوو دەمى لە ھەرگىكى كۆيە. بە ھەمان شىوھ (مەھمەد توفىق وردى) لە سروودى (ئەى شەھىدان)دا، پەيام ئاراستەى ھەرگىكى كۆ دەكات و زۆر نموونەى ترىش كە خوينەر بە گشتى و خوينەرى ئەدەبىيات بە تايبەتى دەتوانىت ئەم جۆرە خوينەرانە لەناو دەقەكاندا بناسىتەوھ.

لە چىرۆكى (نووسىنەوەى دىرك)دا، (غەرىب رىكۆرد)، گىرەوھەى سەرەكى چىرۆكەكەيە و بە گشتى ھەرگى كۆ دەدوئىت، (پىتان خۆشى بزانن، لىتان ناشارمەوھ، ئەمەى ئىوھ دەخويننەوھ، ئىوھ چووزانن، ئىوھ چەند پارىسى دەناسن). لە چەند جىگايە كىشدا راستەوخۆ خوينەرى تاك دەدوئىت، (توى خوينەرى ئازىز، ئەى خوينەرى خۆشەويست!، ئىستا خوينەرى خۆشەويست، ئىستا ئەى خوينەرى ئازىز). ئەم دەرىپىنانە لە پوو زمانىيەوھ ئەگەرچى بە شىوھى تاك ھەركەوتوون، دەكرىت ھەكو (كۆ)ش چاويان لى بكرىت، چونكە دەكرىت وشەى (خوينەر) كە وشەيەكى تاكە، بە وشەيەكى (گشتى)ىش مامەلەى لەگەلدا بكرىت. بەلام لەبەر ئەوھى لە رىگەى جىناوى (تۆ)وھ راستەوخۆ و بە ئاشكرا خوينەرى كۆ دەدوئىت ئەوا ئەمانە ھەر بە خوينەرى تاك چاويان لى دەكەين. لەبەر ھاوشىوھى زۆرى نموونەكانىش تەنيا ئاماژە بە بەشىكى كەمىان دەدەين. ھەر لە دەستپىكى چىرۆكەكەوھ (غەرىب رىكۆرد) خۆيمان پى دەناسىت: "من ناوم غەرىبە، غەرىب رىكۆرد. پەنگى پىتان خۆشى بى بزانن ئەم ناوھى من بۆ وا غەرىب و سەيرە و لە كۆيە ھاتووھ؟" (كاكەى فەلاح، ۲۰۰۷، ۲۳). ھەكو دەبىنين لىرەدا ھەرگى كۆ دەدوئىت. بەلام كاتىك باسى بەسەرھاتى نازناوھەى خۆى دەكات و دەبىستىتەوھ بە ھۆكارى نووسىنەوھى چىرۆكەكەى، بەم شىوھىيە بۆ خوينەرى تاك دەدوئىت: "... ھەز

دەكەم ئەوہش بڵیڤم، كە وەستانى زۆرى من لەسەر نازناوہ كەم، پەيوەندىيەكى تەواوى بەم چیرۆكەى من و ھاوڤيكانمەوہ ھەيە، كە بە جۆرئىك لە جۆرەكان ھەول دەدەم بىنوسمەوہ و بە زووترىن كات بىنڤرم بۆ ڤۆمانى ھاوڤم، كە ھەر لە مندالىيەوہ ھەزى دەكرد ژيان لە پاريس بباتە سەر، ئەويش لەلای خوئەوہ پىداتە دەست تۆى خوئەنەرى ئازىز، تۆيەك كە كىليڤكم بۆ دڤنيتەوہ، كىليڤك كە پاريسى پىتدەدات و ناڤىت بە ھىچ شىوہيەك ون بىت. جا تكايە ئەم چیرۆكە باش بخوئەنەوہ بۆ ئەوہى ئەو كىليە بگەيەنیتە دەستم." (كاکەى فەلاح، ٢٠٠٧، ٢٤). دواتر بەر لە كۆتايى چیرۆكەكە، غەرىب ڤىكۆرد مافى ئەوہ بە خوئەنەر دەدات كە بپرسىت؛ خو دەفتەرەكە بە چوار كىلي ناكړیتەوہ ئىتر كىليەكەى ڤۆمانى پاريسىت بۆچىيە؟ بەلام ھەر خوئى بەم شىوہيە دەيدويڤىت و وەلامىدەداتەوہ: "ڤاست دەكەى! بەلام گوى بگرە با چیرۆكەكەت بۆ تەواو بگەم" (كاکەى فەلاح، ٢٠٠٧، ٤٧). ئەمجا دريژە بە گىڤرەنەوہ كەيدا دەدات و ھۆكارى پىداگىريەكەى لەسەر گەيشتنى كىليەكەى ڤۆمانى پاريسى بۆ خوئەنەر روونەدەكاتەوہ. بەم شىوہيە گىڤرەوہ ڤاستەوخۆ خوئەنەر پەلكىشەدەكاتە ناو چیرۆكەكە و وەكو كارەكتەرئىك مامەلەى لەگەلدا دەكات و دەيەوڤت بەشداربىت لە ھەلسوڤرانی ڤووداوەكان، بەوہى كە بىتتە ڤردى بەيەكگەيشتنى خوئى و ڤۆمانى پاريسى.

لە كۆتايى چیرۆكەكەدا، (غەرىب ڤىكۆرد) كە گىڤرەوہى سەرەكىيى چیرۆكەكەيە، خوئى دەبىت بە وەرگريڤكى تاك و لە ڤىڤگەى نامەوہ لە لايەن ڤۆمانى پاريسى ھاوڤيەوہ پەيامى ئاراستە دەكړىت، ڤۆمانى پاريسى، كە ئىستا بەڤاستى لە پاريسە و كچىكى ھەيە، ترسى ونبوونى ڤۆخى خوئى و خىزانەكەى ھەيە و بەم شىوہيە باسى بىزارى و وەڤزىيى خوئى لە پاريس بۆ غەرىب دەكات: "ھەزەدەكەم بىمەوہ، لە شار مندالىكى ترم بىڤى، مندالىك بە كوردىيەكى

رەوان قسە بکات (...). گەر هاتمەوێ پێویستم بە یارمەتى تۆ دەبێ، چونکە من لە هەردوولا بووم. هەم ئێرەشم لە دەستداوێ و هەم ئێویش (...). غەریب ژيانى ئێمە لە دەروە لە چەشنى ئەو گەلایەى لێهاتووێ کە لە دار و لقهکەى خۆى کەوتیبێتە خواروێ قەتیش بەر زەوى نەکەوتیبێت، هەمیشە بۆ هەتا هەتایە بە حەواوێ بێت، هەر با بیهێنیت و با بیا. منیش بۆى دەنوسم.. نا، وەرەوێ ئازیزەکەم.. وەرەوێ. من یارمەتیت دەدەم، من لەو بارەوێ هەرەوێ کو جارنم و نەگۆراوم، دەزانم خەلکى گۆراون، بەلا من نا. " (کاکەى فەلاح، ۲۰۰۷، ۴۹ - ۵۰). بەم شێوەیە غەریب ریکۆرد و رۆمانى پاريسى دەبن بە گێرەروێ و وەرگر، بەلام ئاشکرایە کە رۆمان بواریکى کەمى بۆ گێرانهوێ هەیه و تەواوى حیکایەتەکە و هۆى گێرانهوێ کەشى لە لایەن نووسەرەوێ هەر بە غەریب سپێردراوێ. ئینجا کۆتایى چیرۆکە کە رادەگەینیت و کلیلێ چوارەمیشى هەر بە دەست نەگەشتووێ و ئەوێ شمان بۆ ئاشکرا دەکات کە پێداگیری رۆمانى هاوړپى تەنیا لەبەر گێرانهوێ و تۆمارکردنى چیرۆکى ژيانى بووێ کە ترسى لە بیرچوونەوێ و ونوونى ناسنامەیان هەیه، ئەگەرنا ناردنەوێ کلیلێک لە پاريسەوێ ئەوێ نە کارىکى سەخت و ئەستەم نییە. بەم شێوەیەش چیرۆکە کە بە کراوێی دەمیبێتەوێ، چونکە هێشتا دیار نییە کە رۆمانى پاريسى دەگەرپێتەوێ یان نا؟ کلیلە کە دینیبێتەوێ یان نا؟ لە بیرى دەچیت یان بە ئەنقەست نایهینیبێتەوێ؟

هەر لەم چیرۆکە دا، غەریب ریکۆرد ئاماژەى کى کورت بەو پیاوێ دەکات کە لەبەردەم مالى سىحربازە کە دا دەبیت بە بەرد، ئەم پیاوێ هاتووێ بۆ ناو درکەکانى سىحربازە کە بەو هیواى ئەو شلەمەنییە دەستبکەوێ کە لە لاسیتى ئەو درکانە دا هەیه تا بیا تەوێ و وەکو دەرمان برینەکانى سەر لەشى ژنەکەى پى سارپێزبکات. ئینجا لە رینگەى پێشکەوتنى رۆداوێ کە تەکنیکى زەمەنى گێرانهوێ، گێرانهوێ چیرۆکى ئەو پیاوێ رادەگریت و بە

خوینەر ده‌لێت که له ئاینده‌دا و له چیرۆکیکی سهر به‌خۆدا ده‌یگێرمه‌وه "به‌لام ئیستا کاتی ئه‌وه نییه، حیکایه‌تی ئه‌وان هه‌لده‌گرم بۆ کاتیکی تر، به‌م زووانه‌ ره‌نگی که له‌م چیرۆکه‌دا بوومه‌وه، حیکایه‌تی ئه‌وانیش بنووسمه‌وه؛ ره‌نگی هه‌ر ناوی بنیم، ئه‌و پیاوه‌ی بوو به‌ به‌رد، گه‌ر به‌کێک پێی خۆش بێ به‌ نامه‌یان ئیمایل ئاگادارم بکاته‌وه من بۆی ده‌نێرم" (کاکه‌ی فەلاح، ۲۰۰۷، ۳۲ - ۳۳). به‌م شێوه‌یه‌ گێره‌وه‌هه‌ راسته‌وخۆ له‌گه‌ڵ خوینهری کۆدا ده‌دوێت و زه‌ینیشی ئاماده‌ ده‌کات بۆ وه‌رگرته‌ی چیرۆکیکی تر. هه‌ر واش ده‌کات و چیرۆکی ئه‌و پیاوه‌ی بوو به‌ به‌رد هه‌ر به‌م ناوێشانه‌ ده‌گێرته‌وه‌ و ده‌بێت به‌ دوومه‌ چیرۆکی کۆمه‌له‌ چیرۆکه‌که‌ و به‌ شێوه‌یه‌که‌ له‌ شێوه‌کان ده‌یکات به‌ ته‌واوه‌ری چیرۆکی پێش خۆی.

له‌م چیرۆکه‌شدا، دیسانه‌وه‌ غه‌ریب ریکۆرد زیاتر رووی ده‌می له‌ وه‌رگری (کۆ)یه‌ و هه‌ندێ جاریش خوینهری تاك ده‌دوێت. له‌ ده‌ستپێکی چیرۆکه‌که‌دا غه‌ریب خۆی به‌ خوینهران ده‌ناسیته‌وه‌ و زه‌ینیان بۆ گێرانه‌وه‌ی چیرۆکه‌که‌ ئاماده‌ ده‌کات و باسی چۆنیه‌تی و هۆکاری دره‌نگ ته‌واوکردنی چیرۆکه‌که‌ بۆ خوینهران ده‌کات: "نازانم ده‌مناسنه‌وه‌ یان نا، من غه‌ریبم، غه‌ریب ریکۆرد. ئه‌و که‌سه‌ی په‌یمانم پێ دان، چیرۆکی ئه‌و پیاوه‌ بنووسمه‌وه‌ که‌ بوو به‌ به‌رد. له‌ راستیدا من هه‌ر زۆر زوو ده‌ستم کرد به‌ نووسینی ئه‌و چیرۆکه‌، به‌لام هه‌تا بلی دره‌نگ ته‌واوم کرد، نا و مه‌زانن که‌ زوو ده‌ستت کرد به‌ چیرۆکیک، ئیتر زوو ته‌واوی ده‌که‌یت. زوو ده‌ستکردنی منیش به‌و چیرۆکه‌ زیاتر ده‌گه‌ریتوه‌ بۆ ئه‌وه‌ی که‌ من نامه‌ و ئیمایلیکی زۆرم پێگه‌یشت، که‌ داوایان لێ ده‌کردم ئه‌و چیرۆکه‌ بنووسم. خوینهریکی زۆر چیرۆکی ئه‌وانی وه‌کو تێرمانیک له‌ ته‌مه‌نی خۆیان سه‌یر ده‌کرد و چه‌زیا‌ن ده‌کرد دوا‌ی بکه‌ون ... هتد" (کاکه‌ی فەلاح، ۲۰۰۷، ۵۳). لێره‌دا غه‌ریب له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی رووی ده‌می له‌

وهرگری کۆیه، بهلام ئاماژه به وهش دهکات که خودی خۆی له پڕیگهی ئه و نامه و ئیمایانهی که له خۆینه رانهوه پڕیگه یشتوو، وه کو وهرگریکی تاک دهرده کهوێت. بهم شیوهیهش گفتوگۆیهکی جیددی له نیوان گپهره وه و خۆینه راندا دروست ده بێت و ههر ههچ نه بێت پڕۆلیان له نووسینه وه و له ناو نه چوونی حیکایه تی ئه و پیاوه و ژنه که یه تی. دواتر ههر له وهلامی ته واوی خۆینه ران، به وانهی که نامه و ئیمایلیشیان بۆ ناردوو و داوایان لێ کردوو و چیرۆکی ئه و پیاوه بنووسیتته وه تا کو پڕۆحی به به ردا بێتته وه، ده لێت: "تا ئازیزان! درۆیه، پیم مه لێن چیرۆکه که ی تۆ ئه وان دینیتته وه ناو ژیان، نا، من له ناو درکه کاندایه گه وره بووم ده زانم وا نییه، تازه ئه و پیاوه ی که بوو به به رد، بوو به به رد، ههچ شتی نایکاته وه به گوشت و خۆین، ئه م ژنه ش که هه موو له شی بوو به پارکیک له برین، تازه ههچ چیرۆکیک نایکاته وه به و ژنه ی جارن که من پڕۆژیک له پڕۆژه تاریکه کانی ژیانمدا وێنه که یم له سه ر پادیۆیه کی شکاودا دۆزییه وه. منیش غه ریب، غه ریب ریکۆرد، هه ینده درک به خه یالمدایه چه قیه وه قه ت ناتوانم بیه وه به و غه ریبه ی جارن پڕۆژیک له پڕۆژان ویستم ریکۆردیک بشکینم و نه یانه یشت و چاره نووس دوا ی چه ند سالیک، توشی نووسینی چیرۆکیکی کردم که قه ت ته واو ناییت. که نازانم چۆن ده ستی پێ بکه م و بیوو سم و له کویدا کوتایی پێ به یتم." (کاکهی فلاح، ۲۰۰۷، ۵۴ - ۵۵).

که واته غه ریبی گپهره وه هه نگاو به هه نگاو خۆینه ران له نووسینی چیرۆکه که ئاگادار ده کاته وه، ئه مه ش وا له خۆینه ران ده کات که هه میشه به په رۆشه وه گوێ بۆ بیستنی حیکایه ته که بگرن. هه روه ها غه ریب هه یشتا به ته واوی ده ستی نه کردوو به گپهرانه وه ی چیرۆکه که، پیمانده لێت که ئه م چیرۆکه کوتاییه کی کراوه ی هه یه، چونکه به بروای خۆی ئه م چیرۆکه قه ت ته واو ناییت.

سەبارەت بە خوینەری تاکیش لەم چیرۆکەدا، بە چەند شیوەیەك ئاماژەي بۆ کراوە، دوو جار لە پینگەي دەربەرینی "ئێستا ئەي خوینەری ئازیز!" (کاکەي فەلاح، ۲۰۰۷، ۶۰ و ۶۵) هەو روو لە وەرگری تاك دەکات، بەلام لە بەشیکی حیکایەتەكە، خۆي دەبیت بە وەرگر و ژنی ئەو پیاوێ بوو بە بەرد دەبیت بە گێرەرەو و چۆنیەتی هاتنی بۆ لای پەیکەری بەبەردبووی هاوسەرەكەي و حیکایەتی نەخۆشییەكەي و هەولدانێ هاوسەرەكەي بۆ سارپێژکردنی برینەکانی سەر جەستەي، بۆ غەریب دەگێریتەو. بەلام غەریب هەموو ئەمانەي بێرچوو و ئیستاش لە پڕژنەكەي لێ ون بوو و هەرچی دەکات نایدۆزیتەو، بەلام دواتر غەریب ئەوێ بەبیردا دیتەو کە هەر کاتێك ژنەكەي بینیو، باسی ئەو پینگەيەي بۆ کردوو کە پیندا دیت بۆ لای پەیکەری مێردەكەي و ئەمیش بە بی ئەوێ بزانیت پڕۆژیک لە پڕۆژان ئەم ژنە وندەکات، هەموو قسەکانی نووسبوو تەو و ئیستا لە پینگەي کۆکردنەوێ ئەو بەیازانە و پیکەو گێدانیان، ئەو زانیاریانە بە ئیمەي خوینەری کۆ دەگەینیت.. ژنی ئەو پیاوێ بوو بە بەرد بەم شیوەیە قسەي بۆ غەریب کردوو: "بە پێ دوو هەزار هەنگاو دەنیم و دەگەمە لێزاییك، بەردێك هەر لەویدا دەکەوێتە خوارەو بۆ چالاییك کە لە دوورەو لە شتیکی سەیر دەچیت، هەمیشە کە دەگەمە ئەوێ بەردێك دەکەوێتە خوارەو (...). دواي دوو هەزار هەناسە، دوو هەزار چاوترووکان دەگەمە لارییەك کە هیندە باریکە ئاگام لە خۆم نەبێ دەکەومە خوارەو و دەبم بە دوو هەزار پارچەو... هتد" (کاکەي فەلاح، ۲۰۰۷، ۵۸). بەم شیوەیە بەردەوام دەبیت و بە وردی باسی هەموو پینگەكەي بۆ دەکات تا دەگاتە لای پەیکەری مێردەكەي و دواي گریانیکي زۆر، بە چاوی تەر و پڕ لە فرمیسکەو هەر بە هەمان پینگە و بە هەمان شیواز دەگەریتەو بۆ مالهەكەي خۆي کە مەودایەکی زۆر لە شارەو دوورە: "دواي پشووێکی کەم دەپۆین، دواي

سهعاتیک لیخوپین من سوپاسی ده کهم و داده بهزم، به پین سهعاتیک ده پۆم، ده گه مه لارییهک که هینده باریکه خهیاڵ بمباتهوه ده کهوم و پروا ناکه م نه بم به دوو ههزار پارچهوه، دوای دوو ههزار چاوترووکان، دوو ههزار ههناسه دهنگی پینی ئه سپیک له دوورهوه دیته گویم ههر لهویا بهردیک ده کهویتته خوارهوه، هه میسه لهویا.. لهو بهرزیهوه که منی لیم بهردیک ده کهویتته خوارهوه، بۆ؟ سهیره، نازانم. به پین لهویوه دوو ههزار ههنگاوم دهوی تا ده چمه مالهوه، بۆ کاول بووه کهی خۆم." (کاکهی فلاح، ۲۰۰۷، ۶۰). کهواته، هه موو ئه م زانیاریانه غه ریب خۆی وه کو وه رگریکی تاک لهو ژنه وه ریده گریت و له ریگای گیرانه وه یه وه ده یگه یه نیت به خۆینه ری کۆ. دیاره هه موو ئه م ورده کارییه و تۆمارکردنی له لایه ن غه ریه وه، فیلیک یان ته کنیکیکه نووسه ر به کاریه ئناوه بۆ که مکردنه وه ی ده سه لاتنی گیرانه وه ی غه ریب و پشوودانیکیش پینی، که له هه مان کاتیشدا ده بیت به هۆی په رۆشی خۆینه ر و چیژوه رگریته له حیکایه ته که به بی ئه وه ی بۆ یه ک ساتیش وه رزییت. هه روه ها ئه م ژنه له دریژه ی گیرانه وه ی حیکایه تی خۆی و میرده به به رده بووه کهیدا، چهند جاریک به ده سه وازه ی (کوری خۆم) غه ریب ده دوینیت و باسی ئه وه ی بۆ ده کات که چۆن عاشقی یه ک بوونه و بۆ ئه وه ی په زامه ندیی باوکی کچه که به ده سه به ئینیت، گره و له نۆزده خوازیینیکه ری دیکه دا ده باته وه که هه ر یه که یان له سه ر داوای باوکی کچه که چه پکیک گۆلی په نگا وره نگ بۆ کچه که ی دینن، به لام میرده که ی تا چهند رۆژیک له ناو باخچه که ده رناچیت و له ترسی ئه وه ی گۆلی له باخچه که نه هیلت باوکی کچه که بانگی ده کات و کچه که ی خۆی پیده دات. له کۆتاییشدا باسی نه خۆشییه که ی خۆی ئه و برینه نه ی سه ر له شی بۆ غه ریب ده کات: "کوری خۆم! ئه م برینه نه وازیان له من نه هینا، هه موو رۆژیک زیادیان ده کرد.. ماوه ی چهند سالیک ئه م پیاوه به ردینه ی من بۆ سه ده ها

دوکتۆری بردم، بە هەزارهەا مەلحەم و پۆنی بۆ پەیدا کردم، (... سوودی نەبوو کورم، سوودی نەبوو. (... تا جارێکیان لە نیوه شەودا لە خەو راپەری وەك هەمیشە خەونی بە رەشەباکانهوه بینبوو، ئەمجاره دەنگە که باسی درکەکانی کردبوو، درکەکانی سەحربازێکی شار که هەر نیو سەعات لە سەددهکهوه دووره، باسی ئەوهی که ئەو درکانه دەگمەن، جۆره شیرێکیان تیاپه که برینهکانی لەشی ژنە کهت تیماردهکەن، خۆی گۆری و باوهشێکی گەرمی پێداکردم و وتی زوو دیمهوه، بەلام ئیتر نەمینییهوه. (کاکەي فەلاح، ۲۰۰۷، ۶۴ - ۶۵). غەریب هەموو قسەکانی ئەو ژنە بۆ ئیمەي خوینەری کۆ دەگیرێتەوه و خۆیشی بە هەمان ئەو رینگایه‌دا دەروات تا ئەو ژنە بینیتەوه، بەلام لە وینەیه‌کی گەنجیی ژنە که و مێرده‌که‌ي زیاتر نایینتەوه لە ماله‌وه‌یاندا و دواي هەول و گەرانێکی زۆر بچ ئومید دەبیت و دەست لە گیرانه‌وه‌ي حیکایه‌ته‌که هەلده‌گریت. نالین کۆتایی بە چیرۆکه‌که‌ دینیت، چونکه وه‌کو خۆیشی لە کۆتاییدا دانی پێدا دەنیت که ئەم چیرۆکه‌شی تەواوبوون و کۆتایی نییه و سەرلێشيووانه به کۆمه‌لێك پرسیاره‌وه چیرۆکه‌که به کراوه‌یی به‌ پرووی خوینەر‌دا جێده‌هێلێت و بوار به‌ خوینەر ده‌دات به‌ وه‌لامدانه‌وه و بریاردان له‌سەر کۆتاییه‌کی رازیکەر: "نازانم ئەمه به‌سەرھاتی ئەو پیاوه‌یه که بوو به‌ بەرد، یان سەرگوزشتەي ئەو ژنەیه که به‌ تۆپه‌لێ یادگار و چاوه‌پروانی و برینه‌وه دیار نەما و جییه‌شتین، یان چیرۆکی ونبوونی خۆمه له‌نیو دۆزینەوه‌ي ماناکاندا بۆ نووسین، یاخود له‌ یه‌ك کاتدا چیرۆکی هەرسێکمانه... هتد" (کاکەي فەلاح، ۲۰۰۷، ۶۸)

له کاتی گەشته‌که‌ي بۆ مالی ژنی ئەو پیاوه‌ي بووه به‌ بەرد، غەریب ریکۆرد هەروه‌کو ژنە که بۆی باسکردووه، له‌ رینگادا له‌ چایخانه‌یه‌ك لاده‌ده‌ن و چا ده‌خۆنه‌وه، کابرای چایچی کوره‌که‌ي ناردووه بۆ شار تاکو شه‌کری بۆ

بکریت، بهلام چیتر ئه و کورپه ناگه پیتتهوه، ئه و باوکه داماوهرش دووچارى دۆخیکى دهروونى ئه و تو بووه که ههمیشه پرسیار له ههموو میوانیکى چایخانه که دهکات که بۆچی کورپه کهى نه گه پاره توه؟ ده بی بگه پیتتهوه؟ ئه م دۆخه وا له غه ریب ریکۆرد دهکات چیرۆکی نه گه پاره توهی کورپى ئه م چایچییه بنووسیتتهوه. چونکه ههست به خه میکی قوول له ونبوونى ئه و کورپه دا دهکات که ههموان پیکه وه گریده دات. واته ههروهک چۆن چیرۆکی ئه و پیاوهی بوو به بهرد له چیرۆکی یه که مدا پاشخست و به ته نیا و سه ره به خۆ چیرۆکه کهى هه ر به و ناویشانه نووسییه وه، لیره ش پریارى نووسینه وهی چیرۆکی نه گه پاره توهی کورپى چایچییه که ده دات به ناویشانى (حوزنى میوانیک به ته نیشته ژياندا ده پروات). به لام جیاوازییه کهى له وه دایه که لیره دا وه کو چیرۆکی پیتتر، پیتشه خته به خوینەر نالیت که به نیازه له ئاینده دا ئه م چیرۆکه بنووسیتتهوه، به لکو هه ر دواى ته و او بوونى چیرۆکی ته و او نه بووى (ئه و پیاوهی بوو به بهرد)، راسته و خۆ به رووى خوینهردا ده رده خات و خۆی ده ناسینیتته وه و هۆی ده رکه وتنى ئه مجاره شیان پیده لیت: "ئه وه دیسانه وه منم، غه ریب ریکۆرد، بی ئه وهی په یمان به که سى به م هاتمه وه گو. ده زانم چیرۆکی ته و او نه کراوى ئه و کورپه چایچییهی نه هاته وه بۆ لای باوکی، بووه به مهراق لاتان، کورپى چوو بۆ شه کر و نه هاته وه. ده توانم ئه وه تیبگه م که مرۆف جار به جار نیک دواى ئازارى که سانى تر ده که ویت و برینى دلئى خۆی بیر ده چیتته وه. من هه سته که م حوزنیک له ونبوونى ئه و کورپه دا هه یه که هه موومان پیکه وه ده به ستیتته وه، حوزنیک، هیتنه قووله هه روا ناشاردریتته وه، حوزنیک نا کرئى هه روا به ئاسانى به دم دونیا وه وه ک مندالئى پیکه نین و پیتشانى بده یین هه یچ رووى نه داوه." (کاکه ی فهلاح، ۲۰۰۷، ۷۱). که واته غه ریب ریکۆرد وه کو هه ر دوو چیرۆکه کهى پیتتر هه ر له سه ره تا وه رووى ده مى له وه رگرى (کۆیه). لیره دا

تەنانەت بە ھۆى خەمى ونبوونى ئەو كۆرە چایچیەو ھەوێ و خوینەرانیشت
پێكەو ھەوێ دەكاتەو ھەوێ و ھەوێ پێشان دەدات كە خەمێكى ھەوێ ھەوێ، بەمەش
ھەوێ دەدات كە خوینەرانیشت ھەوێ ناو چیرۆكەكە و ئەو ئەزموونە لە
نزیكەو ھەوێ. دواتر جارێكى دیکە ئاماژە بەو نامە و ئیملانەو ھەوێ دەكات كە لە
خوینەرانیشت ھەوێ پێدەگات و داوای لێ دەكەن كە ئەم چیرۆكانە لە كۆتییكى
سەر بەخۆدا چاپ بكات، بەلام ئەو ھەمیشە پێیان دەلێت: "ئازیزان، من
چیرۆكەو ھەوێ، من تەنھا كۆمەڵێ كەسەم لێ ون بوو بوو كە وام ھەست دەكرد
بە نووسینەو ھەوێ دەیان دەیان دەوێ، من گەرانیشت ھەوێ كانی خۆم نووسینەو ھەوێ و لە
ئێوە بوو بە چیرۆك." (كاکەى فەلاح، ۲۰۰۷، ۷۱ - ۷۲). بەم شیوەیە غەریبى
گەر ھەوێ لە گەوێ گەوێ بەردەوامدایە لە گەوێ خوینەرانیشت، ھەر ئەو ھەوێ وای لێ
كردو ھەوێ بەردەوام بێت لە گەرانیشت، چونكە ئەم خوینەرانیشت ھەوێ و خۆ رۆلێ
ھەوێ پێشوازانى رۆدو ھەوێ نایین، بەلام پالئەریكى سەر ھەوێ بوو نووسینەو ھەوێ و
پاراستنى ھەوێ تەكان. غەریب رێكۆرد ھەوێ ھەوێ و گەرانیشتى زۆر بە ھەوێ
ئەو كۆرە چایچیەدا تەواو بێ ئومێد دەبێت و ناچار واز لە گەرانیشتى و بۆ
دوچار رۆو لە خوینەرانیشت دەكات: "ئازیزان! من وا ئەم چیرۆكەم تەواو كرد،
جارێكى تر داوای چیرۆكەم لێ مەكەن، با كلیلی لەم دەرگایە بەین و
نەیکەینەو، بەشكۆم كۆرەكەش نەمردبێ، رەنگبێ رۆژێ لە رۆژان لە پێتەو،
یان چووبێ بۆ شارێكى تر، یان ولاتێكى تر، كێ چووزانى، ھەر ئەو ھەوێ زانى
ھاتەو ھەوێ بۆ لای ھەوێ، رەنگبێ ھەوێ ھەر نەشیناسیتەو، یان تا ئەو كاتە
نەما بێت تا ببینیتەو، نازانم، ئەو ھەوێ لە گەرانیشتى مندا ھەوێ و دەمیتەو ھەوێ لە
وینەكە كۆن و رەشوسپى زیاتر ھەوێ تر نییە، دەلێی ھەوێ تارمايەك
كەوتووم كە ھەر لێرەش نییە، بەلام گەر وایت، پرسیارەكە ئەو ھەوێ، باشە بۆچی تا
ئێستاش من ناتوانم بە باشى بخەوم؟" (كاکەى فەلاح، ۲۰۰۷، ۷۸). بەم شیوەیە

غەریب ریکۆرد ھەرچەندە دەلێ چیرۆکە کە تەواودەکەم، بەلام لە پێگای کۆمەڵێک ئەگەر و پرسیارەوێ چیرۆکە کە بە ناتەواوی و کراوێبى جێدەھێڵیت و بواریکی فراوان بە خوێنەر دەدات کە خۆی کۆتایەیک بۆ چیرۆکە کە دەستیشانبکات و پێی رازی بن. پێویستە ئاماژە بۆ ئەوێ بکەي کە گێرەرەوێ لەم چیرۆکەدا بە ھێچ شێوێیەیک خوێنەری تاك نادوینیت و ھێچ بەیامیکی ئاراستە ناکات، بەلکو ھەر لەسەرەتاوێ تا کۆتایی چەند جارێکی کەم بەراورد بە دوو چیرۆکە کەى پێشتر، لەگەڵ وەرگری (کۆ) دا قسە دەکات.

لێرەدا ھەر سێ چیرۆکی بەدوايە کداھاتووی کۆمەڵە چیرۆکە کە تەواودەبیت، کە تارا دەبێک تەواوکەری یەکتەرن و لە لایەن یەک گێرەرەوێ سەرەکییەوێ دەگێردریتەوێ کە ئەویش غەریب ریکۆردە.

لە چیرۆکی (دەرەوشانەوێ مەحالی) دا، ئەگەرچی شیوازی سەرەکی گێرانەوێ کە شیوازی خودییە و بە جیناوی کەسی یەکەم دەگێردریتەوێ، بەلام دەستپێکی چیرۆکە کە بە جیناوی کەسی سێیەم دەستپێدەکات کە لە شیوازی گێرانەوێ بابەتیدا بەکار دیت. ھەر وھا سەرەتای چیرۆکە کە بەم شێوێیە دەستپێدەکات: "ھەبوو نەبوو، دەوڵە مەندێکی شار ھەبوو کورپێکی ھەبوو، ھێچ لە خۆی نەدەچوو." (کاکەى فەلاح، ۲۰۰۷، ۸۱) کە سیمایەکی دیاری گێرانەوێ چیرۆکی فۆلکلۆری و میلیییە. دواتر گێرەرەوێ ھەر بە جیناوی کەسی سێیەم درێژە بە گێرانەوێ کەى دەدات و ئەوێ پوون دەکاتەوێ بۆچی ئەم کورپە لە باوکە دەوڵە مەندە کەى ناچیت؟ چونکە وەکو باوکی حەز بە پارە و سامان ناکات و ھەمیشە خەونی سەیر و سەمەرە دەبینیت و کەوتووێ جیھانیکی تاییبەت بە خۆیەوێ کە لەگەڵ جیھان و دنیا بێنی باوکیدا ئاسمان و رێسمانن. ئەم دۆخەش ترسیکی گەورەى خستووێ دلی باوکییەوێ کە ئەگەر فریای نەکەوێت و ئاینەوێ بۆ مسۆگەر نەکات بۆی ھەبە لە برسا بمریت. باوکە کە ئامادەبە ھەر

شتێک بۆ کۆرەکەي بکات بە مەرجیک واز لەو خەونە پووچانەي بەییت، ئەویش تەنیا داوای یەک شتی لێ دەکات، هەر ئەو شتەشە کە دەبیته سەرچاوەي نووسینی چیرۆکەکە. کۆرەکە داوای ئەنجامدانی پیشبەرکێیەکی چیرۆک نووسین لە باوکی دەکات کە پێویستە لە ماوەي مانگیکدا بنووسرێن و هەر خۆیشی تاقە داوەر و ئەندامی بریار بە دەستی لێژنەي هەلسەنگاندن بیته. براوەي خەلاتی یەکەمیش پارەيەکی خەيالی وەر دەگریت. تا ئێرە گیرەرهو بە جیناوی کەسی سێهەم دەدویت و قسە بۆ وەرگری کۆ دەکات و هۆی بەشداریکردنی لەم پیشبەرکێیەدا دەخاتەرۆو "... خەلاتی یەکەمیش پارەيەکی زۆر خەيالییە من هەر زۆر پێویستم پێیەتی، بەلام گەر ئیستا بلیم بۆچیمە، نە بروام پێدەکەن و نە تیشم دەگەن. بۆیە پێش هەموو شتی دەبی گوئی لە چیرۆکەکەم بگرن." (کاکەي فەلاح، ۲۰۰۷، ۸۳). بەم شیوەیە گیرەرهو زەین و هۆشی خوینەر ئامادە دەکات بۆ ئەوێ بە پەرۆشەوێ گوئی بۆ چیرۆکەکە بگرن، دواتر بە جیناوی کەسی یەکەم دەدویت و ئاماژە بۆ ئەوێ دەکات کە پێویستە لە چیرۆکەکەیدا دوو خال لە بەرچاوی بگریت، ئەوانیش نووسینی نامەيەک بۆ کۆری کابرای دەوڵەمەند بۆ ئەوێ بزانیته چیکات تا خەلاتەکە بیاتەوێ؟ هەر وەها ئەو چیرۆکەي کە دەینووسیت چیرۆکیکی راستەقینەي ژيانی خۆیەتی و بە شیوازییک دەیگیریتەوێ کە هیچ عەقڵیک وەرینەگریت. دواتر نامەکە دەنووسیت و کۆری دەوڵەمەندەکەش وەکو وەرگریکی تاک دەردەکویت. نەک هەر ئەمە، بەلکو تەواوی ئەو چیرۆکەي کە بۆ پیشبەرکێکە دەینووسیت هەر بۆ وەرگریکی تاکە کە کۆری دەوڵەمەندەکەي شارە. بەلام داوی تەواو بوون و چاپکردن و بلاوکردنەوێ چیرۆکەکە، ئیتر ئاراستەي وەرگری کۆ دەکریت.

بەر لە دەسپێکردن بە نووسینەوێ چیرۆکەکە، گیرەرهو وەکو خۆی ئاماژەي پێکرد نامەيەک بۆ ئەو کۆرە دەنووسیت و هەست و پشتیوانیی خۆی بۆ

خه‌ونه سه‌مه‌ره‌کانی ده‌رده‌بریت، تاکو بتوانیت په‌زنامه‌ندی و قه‌ناعه‌تی به‌ده‌سته‌بھێنیت و خه‌لاته‌که‌ بباته‌وه: "ئازیز! من نازانم تۆ ناوت چیه، به‌لام هه‌ندی شتی سه‌یر و جوانم لێ بیستوی، خه‌ونه‌کانتم خۆش ده‌وی. هیوادارم ئەم پرسته‌یه‌م باوکت توو پر نه‌کات و له‌ پیشبرکینکه‌ نه‌مکاته‌ ده‌ری. من نازانم بۆ ئه‌و رقی له‌ خه‌ونه‌کانته؟ من بۆ ئه‌وه‌ی بتوانم چیرۆکیکی سه‌رکه‌وتوو بنوسم، ده‌بێ به‌ جۆریک له‌ جۆره‌کان خۆم له‌ خه‌ونه‌کانی تۆ نزیک بکه‌مه‌وه، مه‌به‌ستمه‌ بلیم، بۆ ئه‌وه‌ی بیه‌مه‌وه و تۆ به‌ دلت بێ، ده‌بێ چیرۆکیک بنوسم له‌ ئاستی خه‌ونه‌کانی تۆدا بێ و پر بێ له‌ فه‌نتازیا." (کاکه‌ی فه‌لاح، ۲۰۰۷، ۸۳ - ۸۴).

که‌واته‌ له‌م چیرۆکه‌دا، گێره‌وه‌ له‌ گه‌ل هه‌ردوو خوێنهری تاك و كودا ده‌دویت، به‌لام زیاتر رووی ده‌می له‌ خوێنهری تاكه و كوری ده‌وله‌مه‌نده‌كه‌ی شاره و چیرۆکه‌كه‌ی بۆ ده‌نوو سیته‌وه. ئینجا ده‌ست به‌ گێرانه‌وه‌ی حیکایه‌ته‌كه‌ی ده‌کات به‌ ناوێشانی (چیرۆکی تیبی زه‌بوون له‌ کاتی زێریندا) که تیبیکی فوتبۆلی لیهاتوو به‌لام ته‌مه‌ن کورت و کاریگه‌ر بووه له‌ رۆژگاری خۆیدا. له‌م چیرۆکه‌دا باس له‌ ژیان و به‌سه‌رهاتی یه‌که‌ یه‌که‌ی ئەندامانی ئەم تیبی فوتبۆله‌ ده‌کات. چیرۆکه‌که‌شی هه‌ر به‌ پێی پلانی یاریکردن دابه‌شکردوو.

سه‌ره‌تا (حیکایه‌تی گۆلچیی) ده‌گێرێته‌وه‌ که گۆلچیه‌کی لیهاتوو و هه‌موو ته‌مه‌نی یه‌ك گۆلێکی لێ کراوه‌ ئه‌ویش له‌ لای چه‌پیه‌وه، چونکه‌ چاوی چه‌پی کویربووه، هه‌ر ئەم کویرییه‌ی چاوی چه‌پی ده‌بێته‌ هۆی ئه‌وه‌ی ژیانی به‌ کاره‌سات کۆتایی بێت، چونکه‌ لۆرییه‌ك له‌ لای چه‌پیه‌وه به‌ خێرای دی‌ت و ده‌شیلێت و ده‌مریت. پاشان گێره‌وه‌ ده‌یته‌ سه‌رباسی (نه‌مانی هیلێ به‌رگری) که ئەمانیش چوار یاریزانی لیهاتوو بوون و له‌ سه‌ره‌تای ده‌سپێکردنی شه‌ری وڵات له‌ گه‌ل دراوسێکه‌یاندا، بریارده‌ده‌ن شه‌ر نه‌که‌ن و وڵات جیهێلن. دوای ئه‌وه‌ی هه‌ر چواریان پیکه‌وه‌ دواهه‌مین ژه‌میان ده‌خۆن که هه‌ر یه‌که‌و چوار

شیش جگەر دەبیت، سنووری ولات دەبەزینن، بەلام لە لایەن چە کدارەکانی پاسەوانی سنوورەووە لە دواوە تەقەیان لێ دەکریت و هەریە کەیان فیشەکیک بەر سەری دەکەوێت و دەمرن. حیکایەتی هیلێ ناوەراست بە ناوی (سێ کەسى هیلێ ناوەراست)ە، ئەمانیش سێ یاریزانی یە کجار لێهاتوون و داینەمۆی هەموو بردنەووەکانن، بە تاییەتیش (مێک) و (تەیارە) کە لە لای هیلێ راست و چەپی یاریگاوە یاری دەکەن. ئازادە چکۆلێش لە ناوەراستیانەووە دەبیت. (مێک) و (تەیارە) پێکەووە دەیانەوویت نامە و پارە بگەیهننە براکانیان لە ناو شوێرش، لە نزیک باغەکانی تەوێلە دەکەونە بەر بۆردوومانی فرۆکە و گیان لە دەست دەدەن. ئازادە چکۆلێش هەر لە ناو یاریگا دا بەسەر تۆپە کە دا دەکەوێت و چیتەر هەلناسیتەووە. (هیلێ هێرشبەرەن) دوا بەشی چیرۆکە کە یە و دوا هیلە کە هەر سێ یاریزانە کە ی لە ژياندا ماون، بەلام مانیک بە تامی نەمان. یاریزانەکانی ئەم هیلە بریتین لە خودی گێرەرەووەی چیرۆکە کە لە گەل (خۆپیشاندان) کە لە لای راستەووە یاریدەکات و هەموو تەمەنی گۆلێکی نە کردووە و بە وتەى خۆی ئەو هەمیشە لە خەونەکانیدا گۆل دەکات. پۆژیک ولات جێدەهیلێت و ئیتر کەس نازانیت لە کوێیە؟ ئەو ی لای چەپیش کە ناوی نەهیناوە، واز لە فوتبۆل دەهینیت و پوو لە شانۆ دەکات و دواتر بەهۆی ئەو ی لە دۆبلاژیکدا پۆلی (کەر) ی بینووە و بە کەرە کەرە بانگیان دەکرد، چیتەر بەرگەى نەگرت و پوو ی لە شاخ کرد. ئەو ی لەم تیپی فوتبۆلە دا ماوە تەووە و خەمی هەمووانی لە کۆل ناو، بە تاییەتیش (خۆپیشاندان) و کەرە) ی هاوپی، گێرەرەووەی سەرەکیی چیرۆکە کە یە و هەرگیز ناو و ناسنامەى خۆی بۆ خوینەرەن ناشکراناکات. لێرە دا کۆتایی بە چیرۆکی تپە کە یان دەهینیت و ئەم چیرۆکەش وەکو ئەوانی پێشتر بە کراو یی دەهیلێتەووە، چونکە هیشتا دلنیا نییە کە خەلاتە کە دەباتەووە یان نا؟ بپاریداووە ئەگەر بیاتەووە: "یە کە میان هینانەووەی کەرە گیانە بۆ

شار و بردنی بۆ لای دکتۆریکی ده‌روونی بۆ ئه‌وه‌ی چاک بێته‌وه‌، (...)

ده‌مه‌وێت بچم بۆ ده‌ره‌وه‌ی ولات و خۆپیشاندا ب‌دۆزمه‌وه‌ و بیهێنمه‌وه‌ بۆ لای دایکه‌ پیره‌که‌ی که‌ کاتیکی که‌می ماوه‌ و هه‌میشه‌ که‌ من ده‌بینی ماچم ده‌کات و ده‌لی بۆنی ئه‌وت لی دئی ... " (کاکه‌ی فه‌لاح، ۲۰۰۷، ۹۲). چونکه‌ بیستویه‌تی له‌ یه‌کێک له‌ ولاته‌ بیانیه‌کاندا یاریچیه‌کی په‌ناهه‌نده‌ هه‌یه‌ و هه‌رگیز گۆلی نه‌کردوه‌ و هه‌میشه‌ ده‌لیت ئه‌و ته‌نیا له‌ خه‌ونه‌کانیدا گۆل ده‌کات. بۆیه‌ پێیوايه‌ که‌ ده‌بی ئه‌وه‌ (خۆپیشاندا) هاوڕێی بیت. که‌واته‌ گێره‌وه‌ زۆربه‌ی زۆری چیرۆکه‌که‌ی بۆ وه‌رگرێکی تاك ده‌گێرێته‌وه‌. کۆتایی چیرۆکه‌که‌ش به‌ کراوه‌یی ده‌مینێته‌وه‌ و دیار نییه‌ که‌ خه‌لاته‌که‌ ده‌باته‌وه‌ یان نا؟ که‌ ئه‌مه‌ش دیار نه‌بیت، ئیتر دیار نییه‌ که‌ (که‌ره‌ گیان) دینێته‌وه‌ بۆ شار و سه‌فه‌ری ئه‌وروپا ده‌کات؟ ئه‌گه‌ر سه‌فه‌ری کرد، خۆپیشاندا ده‌بینێته‌وه‌ یان نا؟ خۆپیشاندا له‌ گه‌لیا دیته‌وه‌ یان نا؟ هه‌موو ئه‌م (یان)انه‌ بۆ خوێنەر جیه‌پلراون.

چیرۆکی (گۆله‌کانی دۆزه‌خ)، دواهه‌مین چیرۆکی ئه‌م کۆمه‌له‌ چیرۆکه‌یه‌. تیايدا گێره‌وه‌ که‌ ناسنامه‌ی خۆی ئاشکرا ناکات، له‌ ده‌ستپێکی چیرۆکه‌که‌وه‌، قسه‌ بۆ دوانزه‌ خوشک و برای خۆی ده‌کات، واته‌ وه‌رگر لێره‌دا کۆیه‌: "نا جارێ هیچ پرسیارێکم لی مه‌که‌ن، خوشک و برای چاک بن و پرسیاره‌کانتان هه‌لب‌گرن بۆ دوابی" (کاکه‌ی فه‌لاح، ۲۰۰۷، ۹۷). به‌م شێوه‌یه‌ ئیتر تا کۆتایی چیرۆکه‌که‌ ده‌یه‌ها جار به‌ چه‌ندین ده‌سته‌واژه‌ی جیاواز به‌ کۆ ناویان ده‌هینیت و قسه‌یان بۆ ده‌کات وه‌کو (ئێوه‌، وا مه‌زانن، برا و خوشکان، ئازیزان، ئای خوشک و برایان، ئای ئازیزه‌کانم... هتد). له‌م چیرۆکه‌دا گێره‌وه‌ که‌ برای گه‌وره‌ی هه‌موو خوشک و براکانیه‌تی، دواي مردنی باوکیان هه‌موویان کۆکردوه‌ته‌وه‌ و ده‌یه‌وێت له‌ راستیه‌کی چاره‌نووساز ئاگاداریان بکاته‌وه‌، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه‌ که‌ ئه‌وان هه‌موویان به‌ گێره‌وه‌ خۆشیه‌وه‌ خوشک و برای راسته‌قینه‌ نین و منالی

راستەقینەى ئەو باوکە نین، بەلکو هەموویان لە هەتیوخانە هەلگیراونەتەو. جا باوکیان لەناو کەلوپەلەکانى و لە ژوورە زۆرەکانى کۆشکە کەیاندا، چەندین نامە و پارچە کاغەزى وەکو وەسیتىک بۆ منالەکانى نووسیو. سیانزە سندوقى پەر لە پارە و خشل و زىرى بۆ جیھىشتوون بەو مەرجەى کە وەسیتە کەى جیبه جیبهکن و بێنەو لەناو ئەو کۆشکە و پیکەو بەزین. کەواتە حیکایەتە بنەرەتییە کە ئەو یە کە ئەم باوکە خۆى گێرەرەو یە و نامەى بۆ هەموو منالەکانى نووسیو، بەلام دۆزینەو و پیکەو گریدانى ئەو نامانە کەوتوو تە ئەستۆى براگەرە. چونکە ئەم ژنى نەهیناوە و لە مالەو تەمردنى باوکیشى هەر لەگەڵیدا ماو. لە نامەکان و لە هەموو گێرانەو کەکانى براگەرەدا، لە پینگەى دوو حیکایەتەو کە پێدەچى پالەوانە کە هەر باوکى خۆیانە و لە مردندا گەر او تەو دینا و ئەویش بریاریداوە کە ئەو هەتیو و بچ کەسانە بگریتە خۆى و بیانکات بە منالى خۆى. لە دۆزەخیشدا تۆوى کۆمەلێک گۆلى هیناوە و چاندوونى و لە تەواوى دیناوە هاتوون لیان کەریو و هەر بە فرۆشتنى ئەو گۆلانە ئەو کۆشکەى بۆ دروستکردن و بەخپوى کردوون. لەمەدا سەرکەوتووش دەبیت. جا دواى ئەو ی براگەرە (گێرەرەو ی سەرەکیى هەموو حیکایەتە کە تەواو دەکات و سەرپشکیان دەکات لەو ی کە بچن بە دواى دایک و باوکى راستەقینەى خۆیاندا بگەرین، لەگەڵ ئەو شدا لە کۆتایى چیرۆکە کەدا بە خوشک و براکانى دەلیت: "... پەنگە زۆر شت مابن و وەک دەبینن ئەم کۆشکە زۆر گەرەو یە، من بە تەنیا هەر ئەو نەدەم توانى بپشکنم. گەر پێشتان خۆش بوو ئیو ش وەرن و بگەرین لەگەڵمدا، لەوانە یە زۆر نەینى تریش بدۆزنەو، چەندەها ژوور هەر فریای ئەو کەوتووم بەسەر پێو سەیریکیان بکەم، سەدەها دار ماون و نەچوومە بە لایاندا و نازانم لەژیر ئەم زەویەدا چی تری لێیە؟ جارێ من هەر ئەو نەدەم بۆ کرا. بەلام من ماندوو نیم و ئەو گەرەنەشم پێ خۆشە، ئیتر من تا

ئێرە بەسە، ئازیزان! ئەى برا و خوشکە نازدارە کانم! من بى دەنگ دەبم و ئێو
قسە بکەن. " (کاکەى فەلاح، ۲۰۰۷، ۱۱۶). وە کو دەبین لەم چیرۆکەدا تەنیا
وەرگرى کۆ ھەيە و وەرگرى تاک بە ھيچ شێوھەيەك دەرنەکەوتوو. گێرەرەوھش
کۆتايى چیرۆکەكەى ديسان بە کراوھيى جیھێشتوو. چونکە ديار نيبە ئەو
خوشک و برايانە دەمیتنەو، يان بە يە کجاری ئەو ماله بە جیدەھیلن؟ بە دواى
دايک و باوکى راستەقینەى خۆياندا دەچن يان نا؟ ئەگەر بچن دەيانیبینەو وە يان
نا؟

۲. خوینەرى ناوھكى و خوینەرى دەرھكى

ئەگەر چاویك بەو سەرچاوانەدا بخشینین کە باسیان لە خوینەر کردوو،
چەندین ناو و زاراوھى جیاوازان بەرچاو دەکەوێت کە ھەموویان بە مانای
(خوینەرى ناوھكى و خوینەرى دەرھكى) بەکار ھاتوون. جیرالډ برنس لە
رەخنەگرە يە کەمەکانە کە بايەخى بە وەرگر و خوینەر داو، لە میانەى گرنگی
خوینەر لە پرۆسەى گێرەنەو و پەيوەندیکردندا، ئەو پرسيارە دەورووژیتت کە
بۆچى ئیمە خۆمان سەرقال و ماندوو دەکەین بە جیاکردنەو و ناسینەوھى
جۆرەکانى گێرەرەو (ھەموو شتران، ھەمان شتران) بەلام بىر لەو ناکەینەو کە
ئەم پەيام و گوتارەى گێرەرەو ھە ئاراستەى کى دەکریت؟ ئاشکرایە کە مەبەستى
جیرالډ برنس لەم (کى) یە، خودى (بۆگێرەو) یە (سلدن، ۱۹۹۶، ۱۶۰). برنس
جەختیش لەسەر ئەو دەکاتو وە کە پێویستە بۆگێرەو و خوینەر جیاکەینەو و
تیکەلیان نەکەین، چونکە خوینەرى راستەقینە دەتوانیت چەندین چیرۆک يان
رۆمان بخوینیتو وە کە ھەر يە کە يان چەندین بۆگێرەوھى جیاواز لەخۆدەگرن
(برنس، ۲۰۰۳، ۱۴۳). ئەم بۆگێرەوانەش ھەموویان بە شێوھى جیاواز لە رینگەى
گێرەرەو و دەناسینرین وە کو رەگەزەكەى (خاتوونى ئازیزان براى بەرێز) يان
جیگا و پینگەكەى (لەسەر کورسییەكەى) يان لە رینگەى تەمەنەو کە کەسیكى

(پینگەيشتوو)ە، بەلام هەندىك جار خوينەرى راستەقينه بۆي هەيه لەگەل بۆگپەرە وەدا يەك بگريته وە يان جياوازييت، جاري وا هەيه خوينەر كريكاريك يان گەنجيكي رەشپيسته و لەناو جينگاي نوستنه كەي سەرقالى خويندنه وە بيت (سلدن، ۱۹۹۶، ۱۶۰). بەم شيويه برنس (خوينەرى ناوەكى - بۆگپەرە وە) كە بوونە وەرپكە لە كاغەز و لەناو دەقە كەدايه، جيا دەكاتە وە لە خوينەرى راستەقينه كە لە دەرە وەي دەقە كەيه و بەراستيش سەرقالى خويندنه وەي دەقە كەيه.

(وۆلفانگ ئايزەر)يش هەمان ئەو جيا كەردنە وەيهي جيرالد برنس دەكات، بەلام بە زاراوەي جياواز، ئەم، دوو جۆر خوينەر جيا دەكاتە وە ئەوانيش (خوينەرى شاراوە) و (خوينەرى راستەقينه)ن، هەرچەندە دەبوايه ئەمەي دووەميان (خوينەرى ئاشكرا) بوايه، چونكە تەواو پيچەوانەي شاراوەيه. بەهەر حال مەبەستى ئايزەر لە خوينەرى شاراوە، ئەو خوينەرەيه كە دەقە كە بۆ خۆي دروستى دەكات، واتە لەناو خۆيدايه و سەرنجمان بۆ خويندنه وەي رادەكيشييت. هەرچي خوينەرى راستەقينهيه، لە كاتى خويندنه وەي دەقە كەدا هەندىك ويئەي ئاوەزى وەردەگرييت. شيويه وەرگرتن و دەولەمەنديي ئەم ويئانەش لەسەر ئەزمونى كەلەكەبووى خودى خوينەر دەووستييت، بۆ نموونە ئەگەر خوينەر كەسيكى بى باوەرپوو ئەوا بە شيويه كى جياواز لە كەسيكى باوەرپدارى مەسيحى لە شيعرى (وۆردس وۆرس)ى شاعير وەردەگرييت و كاريگەر دەبييت (سلدن، ۱۹۹۶، ۱۶۴). واتە خوينەرى راستەقينه لە كاتى خويندنه وەدا دەكەويته ژير كاريگەريي بير و بۆچوون و دۆخى كۆمەلايه تي و ئەزمونە كەلەكەبوو كەني پيشترى، بەلام خوينەرى شاراوە لەم كاريگەرييانە دوورە، لەم پروو وە تيرى ئيگلتنۆن رەخنەي ئەو لە ئايزەر و تەنانەت لە پۆلان بارتيش دەگرييت كە جينگە و پینگەي كۆمەلايه تي و ميژوويى خوينەريان لەبەرچاو نەگرتوو و پشتگوويان خستوو، چونكە خوينەر بە پرواي ئيگلتنۆن لە

بۆشاییهوه دەق و گوتارەکانى دەق وەرناگریت، بەلکو لە پینگەى پینگەى کۆمەڵایەتى و میژووویى خوێهوه ئەو کارە دەکات کە یارمەتیدەدەن تاکو دەقەکان بە قوولێ رافە بکات (ایغلتن، ۱۹۹۵، ۱۴۶)

ئیمە لێرەدا بۆ ئەوێ خویمان لەو پشوییى زاراوانە ببویرین، وەکو لە ناویشانى تەوەرەکەدا دەستنیشانمان کردوو، زاراوێ خوینەرى ناوێكى بۆ (بۆگێرەو و خوینەرى شاراو) بەکاردینین و خوینەرى دەرەکیش بۆ (خوینەرى راستەقینە یان ئاشکرا) بەکاردینین و هەولەدەین لە چیرۆکەکانى کەرەستەى توێژینەوێکەدا دەستنیشانمان بکەین و شیان بکەینەو.

لە چیرۆکەکانى ئەم کۆمەڵە چیرۆکەدا، نارام کاکەى فەلاح بەپێى پێویست هەر دوو جۆرى خوینەرى دواندوو.

لە چیرۆکی (نووسینەوێ دەرك) دا، نووسەر هەردوو خوینەرى دەرەو و ناوێهەش دەدوینیت، بەلام زیاتر روو لە خوینەرى دەرەو دەکات و گوتارى ئاراستە دەکات (رەنگ بێ پیتان خوێش بێ بزانی، لیتان ناشارمەو، توێ خوینەرى ئازیز، ئەى خوینەرى خوێهویست، ئەمەى ئیو دەیخوینەو، ئیو چووزانی، ئیو چەند پارسیی دەناسن، ئیستا خوینەرى خوێهویست، ئەى خوینەرى ئازیز). ئەمانە هەموو ئەو شیوێ دەربرینانەیه کە لە پینگەیانەو (غەریب ریکۆرد) ی گێرەو بەکاریان دەهینیت بۆ پەيوەندیکردن بۆ خوینەرى دەرەوێ دەق، بەمەش خوینەر زیاتر دەباتە ناو جیهانى دەقەو و وای لێ دەکات کە بە پەرۆشەوێ گوی بۆ حیکایەتەکە بگریت. لەبەر زۆریی نموونەکان تەنیا یەك نموونە دینینەو.

هەر لە سەرەتای چیرۆکەکەو غەریب ریکۆرد کە خوێ دەناسینیت، رووی دەمى لە خوینەرى دەرەوێه، "من ناوم غەریب، غەریب ریکۆرد. رەنگبێ پیتان خوێش بێ بزانی، ئەم ناوێ من بۆ وا سەیرە و لە کوێهەتوو؟ لە

راستیدا ئەمه نازناوی منه و ماوهی بیست سالیکیه وای لێ هاتوه، دهنای پیش ئەوه نازناوم "خهریک ریکۆرد" بوو" (کاکه ی فەلاح، ۲۰۰۷، ۲۳). راسته لێره دا ههچ ئاماژهیه کی راسته و خوۆ بو خوینهری دهره وه نییه، به لام ههچ ئاماژهیه کی بو خوینهری ناوه وهش نییه، له گه ل ئەوه شدا دهتوانین به دوو به لگه بریار بدهین که گێره وه له م نمونه یه دا مه به ستی خوینهری دهره وه یه، یه که م؛ ئەوانه ی خوینان پی ده ناسینیت به ههچ شیوه یه کی وه کو کاره کتەر له ناو چیرۆکه که دهرناکه ون. دووه میش؛ له لاپه ره کانی دواتردا خوینەر دلنیا ده بیته وه که گێره وه قسه بو خوینهری دهره وه ده کات، چونکه چهند جارێک راسته و خو ناوی خوینەر دینیت، وه کو له سه ره وه ئاماژه مان به دهر برینه کان کردووه. بو نمونه "..." مێک ههر به و پاکی و شه رمییه ی جارانه وه بیم و هیکایه تی ههر چوارمان بنووسمه وه. چواری چی؟ دووانمان ماوین، ئاخ گهر چیرۆکنووس ده بووم، ئە ی خوینهری خو شه ویست! وا به ئاسانی ئەوه م نه ده دا به ده سه وه که له چوار دووانمان ماوین، ئە ی دووانه که ی تر کین؟ کوان؟ چیان لێ هات؟" (کاکه ی فەلاح، ۲۰۰۷، ۲۴ - ۲۵). ئەم جوړه دهر برین و دوواندانه ئەو هه سه ته به خوینەر ده به خشن که ئەوانیش به شیکن له رووداوه کان، گێره وه زور سه تمکاره و ته نیا وه کو وه رگریکی بی ده نگ و گوپرایه ل مامه له یان له گه لدا ده کات و ههچ بواریکیان پی نادات بو قسه کردن.

سه باره ت به خوینهری ناوه وهش، ته نیا دوو نمونه مان به رچاو ده که ویت که ههر دووکیان له رینگه ی نامه وه به رجه سه ته کراون. واته گێره وه نامه بو کاره کتەرێک ده نووسیت که به شدارن له رووداوه کانی چیرۆکه که. یه که میان کاتیک که پیاوه سیحربازه که به تۆمه تی دزیکردن ده ستگیرکراوه و دادگایی ده کریت، غه ریب ریکۆرد بو ئەوه ی تۆمه ته کانی به سه ردا ساغ بکاته وه، وه کو که سیکه نادیار چهن دین نامه بو سه رۆکی دادگا ده نووسیت و باسی سروشت و

هه لسوکه وته کانی سىحربازه که ده کات بو ئه وه ی قه ناعه ت به دادگا بکات که کابرای سىحرباز به راستی دزه. کاتیک سىحربازه که چه ند جاریک خویته لوتی ده پرژیت و ناچار ده یه ن بو نه خو شخانه و بو ی ده سووتین تا کو خویته که ی بوه ستیت، غه ریب ریکۆرد نامه یه ک بو سه رۆکی دادگا ده نووسیت و وه کو ده رووناسیک بو چوونی خو ی له باره ی سىحربازه که بو سه رۆکی دادگا ده خاته پروو: "گه وره م! سىحربازه که درۆ ده کات، که درۆ ده کات وای لی دیت. تو (پینوچيو) ده ناسی، که درۆی ده کرد لوتی دريژ ده بوو، ئەم کابرایه ش که درۆ ده کات، خویته لوتی ده پرژیت. هه ر یه ک له ئیمه گه وره م! که درۆ ده که یه ن، شتی کمان لی پروو ده دات، گرنگ ئه وه یه بدۆزریته وه. ئه وه میتۆدیکی باشه بو دۆزینه وه ی تاوانباران." (کاکه ی فلاح، ۲۰۰۷، ۴۴). به م شیوه یه سه رۆکی دادگا که کاره کته ریکی گرنگی چیرۆکه که یه، وه کو وه رگریکی ناوه کی به پشتبه ستن به نامه کانی غه ریب ریکۆرد بریار له سه ر تاوانباری سىحربازه که ده دات و هه موو هه ول و ته قه للاکانی غه ریب سه رکه وتوو ده بیت بو تۆ له سه ندنه وه له سىحربازه که.

له چیرۆکی (ئه و پیاوه ی بوو به به رد) دا، هه ردوو خویته ری ده ره وه و ناوه وه تا راده یه ک به شیوه یه کی یه کسان به کاره اتوون. هه ر له ده ستپیکى چیرۆکه که دا غه ریب ریکۆردی گيیره وه له ریگای پرسیارکردنه وه خو ی به خویته ری ده ره وه ده ناسینیت: "نازانم ده مناسنه وه یان نا، من غه ربیم، غه ریب ریکۆرد. ئه و که سه ی په یمانم پیدان، چیرۆکی ئه و پیاوه بنووسمه وه که بوو به به رد." (کاکه ی فلاح، ۲۰۰۷، ۵۳). پيشتريش ئاماره مان بو کردوو که ئەم چیرۆکه ته و او که ری چیرۆکی پيش خو یه تی و له چیرۆکی پيشترا غه ریب ریکۆرد به سه ره اتی ئه و پیاوه ی که له ناو درکه کانی هه وشه ی پیاوه سىحربازه که ده بیت به به رد، دوا ده خات و به لین به خویته ران ده دات که له داها توودا

چیرۆکە کەى بنووسیتەو. دیارە ماوێهە کى زەمەنێى وەهاى پى چوو و تا غەریب ریکۆرد لە خوینەرەن دەپرسیت: نازانم دەمناسنەوێ یان نا. دواى ئەوێ خۆى بە خوینەرەن دەناسینیتەو، دەس بە گێرانیەوێ حیکایەتى پیاو بە بەردبوو کە دەکات. لە دوو شوینی دیکەش لە رینگەى دەبرینی (ئىستا ئەى خوینەرى ئازیز) وە جەخت لەو دەکاتەو کە حیکایەت بۆ خوینەرى دەروە دەگێریتەو، "ئىستا ئەى خوینەرى ئازیز! ئاگایە کى باشت لەم شپرزەبێهەى من هەیه لە پیکەو بەستەو مەدا بۆ ئەو رینگایەى، کە هەتا بیت، لە ئەفسوون زیاتر دەچى وە کە لە رینگایە کى ئاسایی. باش دەزانى کە درەنگ تەواوکردنى منیش بۆ چیرۆکە کە ناگەریتەو بۆ تەمەلێ، بەلکو وە کە وتم دەگەریتەو بۆ ئەوێ، کە ژنە کە لە پر دیار نەما. تەنھا رینگایە کیش بۆ من ئەو بوو کە دواى بکەوم و هەول بەدم بیدۆزمەو." (کاکەى فەلاح، ۲۰۰۷، ۶۰). لێرەدا گێرەرەو لە گێرانیەوێ رووداوە کەن دەووستیت و روو لە خوینەرى دەروە دەکات و باس لەو زەحمەتییانە دەکات کە لە کاتى دەستخستنى زانیاریە کەن لەبارەى پیاو بە بەردبوو کەو هاتوونەتە رینگای، ئەویش بریتییە لە ونبوونى ژنى پیاو کە لە سەرچاوەى زانیاریە کەن لە پر دیارنامینیت، هەر ئەمەش وا دەکات تەواوکردنى چیرۆکە کە دواکەویت، بۆیە گێرەرەو کە دەست بە گێرانیەوێ حیکایەتە کە دەکات دلنیا نێه کە ئایا خوینەرەن ناوى ئەویان لە بیر ماوێ یان نا؟

سەبارەت بە خوینەرى ناوێهەش، هەر غەریب ریکۆردى گێرەرەو خۆى ماوێهە دەبیت بە بۆگێرەرەو (وەرگرى ناوێهە)، ئەویش کاتیک کە ژنى پیاو بە بەردبوو کە باسى ئەو رینگا سەخت و درێژەى بۆ دەکات کە هەموو جارێک پێیدا دیت بۆ سەردانى پەیکەرى هاوسەرە کەى. دیارە غەریبیش بۆ ئەوێ هێچ شتێکى لە وردەکاریى ئەو رینگایە بێر نەچیتەو، هەموو قسەکانى ژنە کەى تۆمارکردووە. خوینەر بە ئاسانى ئەوێ بۆ دەردەکەویت کە لێرەدا قسە کەر، یان

گێڕهوه ژنه کهیه و وهرگريش غهريب رپکۆرده، ئيمه له بهر دريژي قسه کانی ژنه که ته نيا به شيکی که می لێ وهرده گرین، "به پێ دوو ههزار ههنگاو ده نيم و ده گمه ليزاييهك، بهردێك ههه لهويدا ده که ویتته خواره وه بۆ چالاييهك که له دووره وه له شتيکی سهير ده چي. هه میشه که ده گمه ئه وئ بهردێك ده که ویتته خواره وه... سهيره نازانم بۆ؟ (... دواي سێ سهعات له سه ر سه ده که داده به زم، ههه که ده گمه سه ر سه ده که باران ده باريت، هه میشه که ده گمه ئه وئ باران ده باريت، سهيره... نازانم بۆ؟ نيو سه عاتي به پي ده گمه ناو درک کان له بهردهم په يکهري بهرديني ميترده که مدا فرميسک بهرچاوانم ده گريت و غه ميکی چرپش بهر دلان. ماوه يهك له گه ل په يکه ره که دا ده دويم، بهردێك که ههست ده که م گوئي ليمه. دواي ده رۆمه وه... هتد" (کاکه ی فلاح، ۲۰۰۷، ۵۸ - ۵۹).

ژنی پياوه به بهردبووه که هه مان وينه ی رپگه که بۆ غهريب باس ده کات که پيدا هاتووه. ئه گه ر سه رنج بدهين ليره دا ئه م ژنه باسي ئه و قوناغه ی دواي به بهردبوونی هاوسه ره که ی و سه ردانيکردنی په يکه ره به بهردبووه که ی ده کات. به لام بهر له کوتايي چيرۆکه که باسي سه ره تاکانی ئاشنابوون و عاشقبوونیان به يه کتری ده کات، ليره شدا به ئاشکرا روو له غهريب ده کات و به کورپی خوی ناوی ده بات، "سه ره تاکان کورپی خۆم! ئه م ميترده بهردينه ی من ئيستا وای مهينه بووه به م په يکه ره و ناجووليت، وای مهينه که هيج نالي هي ئه وه يه عاشقیکی سارد و سه ر و کورپی به فر و نه وه ی سه هۆله. ئيمه هينده عاشقی يهك بووين ههه مه پرسه. ئه م نه گبه ته ی من ده بووايه گره له تۆزده که س بياتوه که له يهك کاتدا هاتبوون بۆ داخوازی من، به خۆيه وه بيست... هتد" (کاکه ی فلاح، ۲۰۰۷، ۵۳). ليره دا نووسه ر پشوو يهك به گيړه وه ده دات و ده يکات به بۆگيړه وه و ده يه ویت هه موو زانباريه کان له باره ی پياوه به بهردبووه که وه راسته وخۆ له رپگه ی هاوسه ره که يه وه پيشکه ش بکات.

له چیرۆکی (درهوشانهوهی مهحاله)دا، وهکو پيشتر ئاماژهمان بو کردووه، گيرهروه بهو هيوایه خهلاتی یه کهم بباتهوه چونکه پارهیهکی خهیاڵیه و زۆر پيوستی بهو بره پارهیهیه، بویه ئاماژه بو دوو خاله دهکات که پيوسته بهر له نووسینی چیرۆکه که بهو کورهی بلیت؛ "یه که میان نامهیهکی کورت بو کورپه که، نامهیهک که تیايدا باسی ئهوه بکه، که من چیکه م بو ئهوهی بتوانم بیهمهوه. دووه میان چیرۆکه که، که بهسهرهاتیکی راستهقینهی ژیانی من بیت، که بهسهرما هاتبی، راست بیت، بهلام وا به ئاسانی نهچیته عهقلهوه، دواجار به کورتی دهبی ئهوه بنوسم، گهر من یه کهم بووم بهو پارهیهی که دهیهمهوه چی ده کهم." (کاکهی فەلاح، ۲۰۰۷، ۸۳). هه موو ئه م قسانه گيرهروه بو وه رگری دهره وه ده یانکات و گرنگیه کی زۆریشی هه یه بو خوینەر، چونکه له خالی یه که مدا ئه وه پروون ده کاته وه که لیروه ئیتر وه رگره که ده بیت به وه رگریکی ناوه کی. له خالی دووه میشدا هه م خۆی ده بیت به گيرهروه یه کی هه مان شتران و به جیناوی یه که م قسه ده کات چونکه چیرۆکه کی که ده ینووسیت به سه رهاتی راسته قینه ی ژیانی خۆیه تی و هه میش خوینهری ناوه وه و دهره وه ش له یه ک کاتدا په رۆشده کات که ئه گهر خه لاتی یه که م بباته وه، چی له و پاره خه یاڵیه ده کات؟ دیاره له کۆتایی چیرۆکه که دا ئه وه مان پیده لیت.

"نازیز! من نازانم ناوت چیه، بهلام هه ندی شتی سه یر و جوانم لی بیستوی، خه ونه کانتیم خۆش ده وئ، هیوادارم ئه م پرسته یه م باوکت تووپه نه کات و له پیشپرکیکه دهرم نه کاته دهری من نازانم ئه و بۆرقی له خه ونه کانته؟ من بو ئه وهی بتوانم چیرۆکیکی سه رکه وتوو بنوسم، ده بی به جۆریک له جۆره کان، خۆم له خه ونه کانی تۆ نزیک بکه مه وه، مه به ستمه بلیم، بو ئه وهی بیه مه وه و تۆ به دلّت بی، ده بی چیرۆکیک بنوسم له ئاستی خه ونه کانی تۆدا بی و پر بی له فه نتازیا، ئای که نووسینی چیرۆکیکی باش زه حمه ته، ئه وانه

دهزانن، که قهت ناتوانن بینوسن، من نازانم له کامیانم، بهلام هیوادارم چیرۆکه کهم به دلی تو بی و خهلاتی یه کهم وه بگرم. هه رچهنده ئه وه شم له بهر چاوه که چیرۆکه باشه کان به دهگهمن نه بی له پیشبرکینکاندا نایه نه وه، بۆ نایه نه وه نازانم؟ خۆزگه وهلامی ئه و پرسیاره م لا ده بوو به بی ئه وه ی کهس زویر بکه م." (کاکه ی فهلاح، ۲۰۰۷، ۸۳ - ۸۴). ئه مه دهقی ئه و نامه یه یه که گێره وه وه بۆ کوپی پیاوه ده وله مه نده که ی شاری نووسیوه. دواتر ده ست به گێرانه وه ی چیرۆکه که ی خۆی ده کات که له باره ی تیپکی دوو گۆلییه وه یه له ته مه نیکی کورتدا میژوویه کی پرشنگداریان تۆمار کردووه و ناویان له یاده وه ری نه وه کانی پیشتردا ماوه ته وه. به لام زۆربه ی ئه ندامانی ئه م تیپه به کاره سات کۆتایی به ژیانان هاتووه. ئه وه ی ماوه ته وه، خودی گێره وه یه که ناسنامه ی دیار نییه و چاره نووسی ئه وه بووه که چیرۆکه که بۆ کوپی ده وله مه نده که ی شار بگێرێته وه. دوای باسکردنی حیکایه تی هه موو ئه ندامانی تیپه که، ده لیت: "... ئه گه ر منیش له پیشبرکینکه دا برده وه، ئه وا به پاره که ی دوو کاری زۆر گرنگ ده که م؛ یه که میان هتانه وه ی که ره گیانه بۆ شار و بردنی بۆ لای دکتۆریکی ده روونی بۆ ئه وه ی چاک بێته وه (...). به به شیکی تری پاره که، ده مه وی بچم بۆ ده ره وه ی ولات و خۆپیشاندا ن بدۆزمه وه و بیهێنمه وه بۆ لای دایکه پیره که ی، که کاتیکی که می ماوه و هه میشه که من ده بینێ و ماچم ده کات و ده لی بۆنی ئه وت لی دئ، په نگی ئه وت گرتووه ... هتد." (کاکه ی فهلاح، ۲۰۰۷، ۵۳). وه ک ده بینین ته واوی ئه م چیرۆکه بۆ تاکه وه رگریکی ناوه کی ده گێردرێته وه، وه کو له پیشتریش ئاماژه مان بۆ کردووه کۆتاییه کی کراوه ی هه یه، به لام دوای چاپکردن و بلا بوونه وه ی چیرۆکه که، ده گات به خۆینهری کو و دره ره وه ی ده قه که.

له چیرۆکی (گوله کانی دۆزهخ) دا، که دوایین چیرۆکی ئه م کۆمه له چیرۆکه یه، گێره وه له سه ره تاوه تا کۆتایی چیرۆکه که ناسنامه ی خۆی ئاشکرا

ناکات، تەنیا ئەو نەبێ کە برا گەورەى ئەو دوانزە خوشک و براى یە قسەیان بۆ دەکات و وەرگڕیش ھەر ئەو دوانزە خوشک و براى ەن و وەرگڕیگی ناوھەکیین، ھەموویان بە بێ ئەو ەى یەك وشەش بڵین تا کۆتایی چیرۆکە کە بە بێ دەنگى دەمیننەو، ئەمەش لەبەر ئەو ەى گێرەرەو، ئەگەرچی گێرەرەو یەکی ھەمان شتران و بەشداربووی ڕووداوەکانى چیرۆکە کە یە، بەلام کۆمەڵێک نەینى لەناو کەلوپەلەکانى باوکى کۆچکردوو یاندا دەبیننەو ە کە خوێ لە وەسپێکدا دەبیننەو، ئەمیش ناچار ھەموو خوشک و براکانى کۆکردوو ەتەو تاکو ئەو نەینى و وەسپێ ەى باوکیان بۆ باسبکات و سەرپشکیشیان بکات لە جیھە جیھە کردنیدا. نەینى کەش بریتى ە لەو ەى کە ئەو سیانزە خوشک و براى ە ھىچیان خوشک و براى راستەقینەى یە کتر نین، بەلکو (گولەباخ) ەى باوکیان لە ھەتیوخانە ھەلگرتوو نەو ە و بەخوێ کردوون. لە وەسپێ کەشیدا داواى ئەو ەیان لێ دەکات کە ھەموو بگەرینەو ە ئەو کۆشکەى کە بۆی دروستکردوون و پێکەو ە بژین، بۆ ئەمەش تەماحیکى خستوو ەتە بەریان کە ھەر یە کەیان برێکى زۆر پارە و زێرى بۆ داناون.

لە دەستپێکى چیرۆکە کە دا، گێرەرەو بەم شیو ە دەدوێت: "تا، جارێ ھىچ پرسیارێکم لێ مە کەن. خوشک و براى چاک بن و پرسیارە کانتان ھەلبگرن بۆ دوایى. دوای کردنەو ەى باولێ پر لە نامەکان، سندووقى بەیازە پچراو پچراو ەکان، بەسەرھاتە تیکەلۆپیکەلەکان، ئاشکراکردنى نەینى سەیرەکان، چ لەسەر زەوى، چ لە ئاسمان، ھەلێ گرن بۆ دوایى، دوای گێرانەو ەى ھەموو ڕووداوەکان.

من ئیو ەم بۆ یە لەم باخچە یەدا کۆکردۆتەو ە، لەم مالا گولەدا، ئەم کۆشکەى ھەر لە شووشەى عەترىکى گەورە دەچیت، بۆ یە چوار مانگم بۆ دۆزینەو ەى ھەمووتان بەسەر برد، بۆ ئەو ەى پیتان رابگەینم، کە ھەر یە کە لە

ئىوھ ژوورپكى ھەيە، ژوورپك لە پەرهى گول، ناوتان لەسەر دەرگاكان نووسراو، ئەو دەرگايانەى دەتانبەنە ژوورەكانى خۆتان، ئەو ژوورانەى، كە پرن لە باولئى زىر و جانتاي زيو و پارەى زور، كە بىغەم، تا نا كۆتا بەشتان دەكات." (كاكەى فەلاح، ۲۰۰۷، ۹۷). دواتر تا كۆتايى چىروكە كە بە چەندىن دەربرىنى تر و جياواز ناوى وەرگرى ناوھو دەبات وەكو (خوشك و براى چاك بن، ئازىزان، نا خوشكان، ئاي خوشك و برايان، برا و خوشكە ئازىزەكانم) و تەواوى نەپىنەكانيان بۆ خوشك و براكانى ئاشكرا دەكات و دەيگىرپىتەوھ. ئامانجى سەرەكى لە گىرپانەوھى ئەم حىكايەتە كۆكردنەوھى ئەو دوانزە خوشك و براىيە كە دواى ئەوھى ھەر يەكەيان ژنى ھىناوھ و شووى كردوھ، پەيوھندييان لە گەل يە كدا پچراندوھ، خەونى گولەباخى باوكيان ئەوھى ئەگەر بە مەرگى خۆشى بىت كۆبىنەوھ و ھەموويان لە يەك كۆشكدا وەكو يەك خىزان پىكەوھ بژىن. "تا توخوا جارئ پرسیار مەكەن! ئەو خۆشپىم لى تىك مەدەن، لە سەركردنتان كە لە دواى ئەو ھەموو زویربوون و توورەبوونەتان لە يەكتر، وا ھاتنەوھ ئىرە و پىكەوھ كۆبوونەوھ. ئاگاتان لەوھى چۆن شتى ھەيە پىكەوھ دەمانبەستىتەوھ، تەمەنناى گولەباخ بوو ھەمىشە پىكەوھ بوويناى، بەلام ئىدى وا كەوتەوھ و خۆى وتەنى بە مەرگى خۆى ئەم كۆبوونەوھى ساز كرد. ئىوھ چى ناو دەننن ناوى بننن، بەلام من ناوى دەننم گرىكۆپىرەى خۆشەويستى. ئاگاتان لىيە ھەرچەندە دواى ئەوھش كە زانىوتانە خوشك و براى راستەقىنەى يەكتر نىن، كەس لە شوپنى خۆى جوولە ناكات تا پروات. ئەوھ ئەوھ دەگەيەنئى كە دەتانهوئى لەسەر خۆشەويستى بۆ يەكتر بەردەوام بن و منىش لە گىرپانەوھدا بەردەوام بم." (كاكەى فەلاح، ۲۰۰۷، ۱۰۵). لىرەدا دەكرىت ئەم قسەيە وەكو گوتارىكى سىاسى لە قەلەم بەدەين و ئەو دوانزە خوشك و براىيە وەكو نەتەوھىكى سەرلىشىواو و خۆخۆر بچوئىنن و خەمى گەورەى باوكيان ئەوھى

کە کۆ ببنەو و یە کگرتوو بن. دواتر دەست بە گێرانهوێ دوو حیکایەت دەکات کە لە بنەرەدا حیکایەتی باوکیانە و لە رینگای گێرانهوێ کی فەتازییانە ئەو ئەشکرا دەکات کە باوکیان هەر پالەوانی ئەو دوو حیکایەتە یە. ئەویش ئەو یە بە گەنجی عاشقی کچیک دەبیت و دواتر کە دەمریت و لەسەر پردی سیراتدا وێرای ئەوێ کە پرده کە وەکو گۆزانیکی تیژ تەسک دەبیتەو. بەلام ئەم گەنجە عاشقە هەر دەپەریتەو و بریار دەدریت بیخەنە بەهەشتەو، بەلام ئەو خۆی رازی نابیت و خۆی لەسەر پرده کەو فریدەداتە خوارەو، فریشتەکان دەیگرنەو و دەیهیننەو بۆ ناو ژیان و ئەویش داوا دەکات هەندی گۆلی دۆزەخ لەگەڵ خۆیدا بهینیت، ئەوانیش گۆلەکانی پێدەدەن و دیتەو دنیای و بریار دەدات کە سیانزە منالی بێ دایک و باوک هەلبگریتەو و پەروردهیان بکات. لە کۆتایی حیکایەتە کەشدا پێیان دەلێت کە هەر یە کەتان ژوورە کەى ئامادە یە و سندوو قیکی گەورە ی پر لە پارە و زیو زێر تێدایە، ئیتر بریاری کۆتایی لای خۆتانە و دەشتوانن خۆتان زیاتر بەناو کۆشکە کەدا بگەرین و راستی و نهینیی زیاتر بدۆزنەو. هەر وەها دەکریت ئەم کۆشکە و گەران بەناویدا وەکو میژوو و رەچەلەکی نەتەو چاوی لێ بکریت و پێویستی بەو بێت کە زیاتر تێدا قوول ببنەو و شتی تازە ی لێو فیر بن. "ئیتەر من تا ئیترە بەسە. نازیزان! ئە ی برا و خوشکە نازدارە کانم! من بێ دەنگ دەبم و ئیو قسە بکەن." (کاکە ی فەلاح، ۲۰۰۷، ۱۱۶). بەم رێستە یە گێرەرەو کۆتایی بە چیرۆکە کە دینیت و خۆی بێ دەنگ دەبیت و بوار بە خوشک و براکانی دەدات قسە بکەن. بەلام چیرۆکە کە بە کراو ییەو دەمیتتەو. چونکە هیچ دیار نییە خوشک و براکان قسە دەکەن یان نا؟ ئایا رازی دە بن لەو کۆشکە بمیننەو و پیکەو خوشکانە و بریانه بژین؟ بە دوا ی نهینیی دیکە دا دەگەرین لەناو کۆشکە کە؟ وەلامی هەموو ئەم پرسیار و ئەگەرانه لای وەرگری دەرەکییە

كاتيك دەقى چيرۆكە كە چاپ دەبيت و دەكەويته دەستى و دەيخوينيتهوه، ئەو كات بە برۆا و قەناعەتى خۆى يەكئىك لەو ئەگەرانه پەسەند دەكات.

٣. خۆينەرى نموونەيى و خۆينەرى ئاسايى

سەرەتا روون و ئاشكرايە كە مەبەست لە خۆينەرى ئاسايى، جەماوەرى خۆينەرى دەرەوهى دەقى ئەدەبىيە، كە دوای چاپوون بۆلابوونەوهى دەقەكە بە مەبەستى كات بەسەربردن، يان چيژوهرگرتن دەيخوينينهوه. واتە تەواو پيچەوانەى خۆينەرى نموونەيى و هيچ تايبەتمەنديەكى ئەوى تيدا بەرچاو ناكەويت، هەر ئەمەشە وای كردوووە كە تويزەران و رەخنەگران بايەخيكي ئەوتوى پي نەدەن.

هەرچى خۆينەرى نموونەيى، بەردەوام رووبەريكي فراوانى لە كارى تويزەران و رەخنەگراندا داگيركردوووە. ئەمەش وپراى گرنگىيەكەى، وای كردوووە چەندىن زاراوهى جياواز لە رووكەش و ويكچوو لە مەبەستدا بيته ئاراو. وەكو خۆينەرى (نموونەيى، شياو، زيرەك، هەلۆهشینهەر). هەموو ئەم جۆره خۆينەرانه، بریتين لە خودى (رەخنەگر) و پيچەوانەى خۆينەرى ئاسايى كۆمەلئىك تايبەتمەنديان هەيە، يارمەتيان دەدات لە شيكردەنەوه و ئاشكراکردنى پەيامە شاراوەكانى دەقى ئەدەبى. هەرۆهە زاراوهى (خۆينەرى بەرهەلستكار - مقاوم) يشمان هەيە كە هەم لە رووى ميژوووى دەرکەوتن و هەم لە بوارى دەرکەوتنیشيدا، نوويه، بەلام ئەويش هەر بە واتاي خۆينەرى نموونەيى ديت. خۆينەرى بەرهەلستكار يەكەم جار سالى ١٩٧٨ لە بوارى رەخنەى فيمينىستى، لە لايەنى (جۆديت فيترلى) ى لە كتيبيكدا هەر بە ناوى (خۆينەرى بەرهەلستكار) هوه بەكارهاتوووە. لەم كتيبهدا (جۆديت فيترلى)، هەلويستىكى توند لە دژى ئەو نووسينانه وەرەگریت كە پياوان لەبارەى ژنان و بە زمانى ژنانەوه دەياننووسن، چونكە پيوايه دەستەلاتى ئەدەبى ئەمريكى و ئەو نموونە

دیارانە‌ی که ئە‌ده‌بی ئە‌مریکیان گە‌یاندوو‌ه به پله‌ی جیهانیبوون، نموونه‌گە‌لیکن دژی ژن و هەرگیز ئە‌زموونی راسته‌قینه‌ی ژنان نانوینن. بۆ‌یه هە‌میشه هانی گفتوگۆ و دیالۆگ دە‌دات، تا‌کو سه‌رله‌نوێ وینه‌ی راسته‌قینه‌ی ژنان له‌لایه‌ن خودی ژنانه‌وه بخوینریته‌وه (المالکي، ۲۰۱۶، ۱۱ و ۱۳). که‌واته به‌بروای (فیت‌رلی) خویندنه‌وه‌ی ژنان بۆ ده‌قی ئە‌ده‌بی جیاوازه له‌ خویندنه‌وه‌ی پیاوان و به‌تایبه‌تیش بۆ ده‌قی که‌ ژنانه‌ بیت و ده‌ربری خه‌مه‌کانی ئە‌وان بیت. ئە‌م هه‌لوێسته بویرانه‌یه‌ی (فیت‌رلی): "پاللی به‌ خوینهری ئە‌مریکیه‌وه نا سه‌رله‌نوێ تاوتوویی ئە‌ده‌ب بکه‌نه‌وه و به‌رهه‌لستی ده‌سته‌لاتی ده‌قه کلاسیکیه‌کان بکه‌ن و خوێان له‌و بۆ‌چوون و پێ‌وه‌ره جی‌گیرانه‌ پر‌زگار بکه‌ن که‌ ماوه‌یه‌ک ره‌خه‌یان به‌خوێانه‌وه سه‌رقاڵ‌کردبوو" (المالکي، ۲۰۱۶، ۱۲). به‌لام پێ‌ویسته خوینهری نموونه‌یی له‌ هه‌موو حالیکدا، پیاو بیت یان ژن، له‌ باره‌ی ئە‌ده‌بی پیاوانه‌وه بدوێ یان ئە‌ده‌بی ژنان، یان ئە‌ده‌ب به‌گشتی، "پێ‌ویسته ولات و چین و ره‌گه‌ز به‌لاوه بنیت و خالی بیت له‌ هه‌ر تایبه‌تمه‌ندیه‌کی ئیتنی و هه‌موو گریمانه‌یه‌کی پێ‌شوه‌خته که‌ سنوور بۆ بۆ‌چوونه‌کانی دابنیت" (معیکل، ۲۰۱۰، ۲۹۱). واته ئە‌ده‌ب وه‌کو داهینانیکي مروی پیاو لێ بکات. ماوه‌ته‌وه ئە‌و پرسیاره له‌ خۆمان بکه‌ین؛ ئایا خوینهری نموونه‌یی خوینهری‌کی تاکه یان کۆ؟ ناوه‌کیه یان ده‌ره‌کی؟ له‌ راستیدا ده‌کریت هه‌ندی جار خوینهری‌کی تاک بیت و هه‌ندی جاریش کۆ بیت. هه‌روه‌ها ده‌شیت خوینهری‌کی هه‌ندی جار ناوه‌کی بیت و زۆر جاریش خوینهری‌کی ده‌ره‌کی بیت.

سه‌باره‌ت به‌ ره‌نگدانه‌وه‌ی خوینهری نموونه‌یی له‌ کۆمه‌له‌ چیرۆکی (نووسینه‌وه‌ی درک) دا، که‌ پینج چیرۆکی جوان له‌خۆ ده‌گریت، به‌پێی زانیاری و به‌دوادا‌چوونی ئیمه‌ ته‌نیا نووسه‌ر و ره‌خه‌نگر (ئارام سدیق) له‌ دوو نووسیندا سه‌رپێشانه‌ ئاو‌رپکی له‌م چیرۆکانه‌ داوه‌ته‌وه، ئە‌ویش له‌ کتیبیکدا به‌ ناوی

(نهمری و گێرانهوه - پامان له بهرهمه کانی ئارام کاکهی فلاح) دا. ئەم کتیبهی ئارام سدیق ده لیکۆلینهوه و دیداریک لهخۆدهگریت که ههر خۆی لهگهڵ (ئارام کاکهی فلاح) دا ئەنجامیداوه. دیاره لیکۆلینهوهکان سهربهخۆن و له کاتی جیاگادا نووسراون و دواتر له دووتوی ئهم کتیبه دا کۆکراونهتهوه، بهلام دیار نییه که کامیان بهر لهوی تر نووسراوه، چونکه بهرواری نووسینی ههچیانى نهنووسیوه، ههروهها دیاریش نییه که ئایا بهر لهوهی لهم کتیبه دا کۆیانبکاتهوه له جیگای تر بلاوی کردوونهتهوه یان نا؟

ئهوێ ئیمه مه بهستمانه، ئهو دوو ههلهستهیهیه که لهبارهی کۆمهله چیرۆکی (نوسینهوهی درک) ه. یه که میان؛ نووسینیکه به ناوی (تهنز له چیرۆکی نویدا - بهرهمه کانی ئارام کاکهی فلاح به نموونه)، لیره له تهوه رهیه کدا به ناوی (تهنز له ناوی پالنهواندا)، ههلهستهی له سه ر ناوی (غهریب ریکۆرد) کردووه که پالنهوان و گێره ره وهی سه ره کیی هه رسی چیرۆکی یه که می کۆمه له چیرۆکه که یه و پێیوایه که سیمایه کی کۆمیدی و تهنز ئامیزى هه یه : "ئهم پالنهوانه هه ر له ناوه که یه وه کۆمیدی دیته نیو زیهنی خوینهره وه و به شیوهی سه یر و تهنزای دووباره و سیاره له و سى چیرۆکه ی یه که می ئهو کۆمه له یه دا خۆی به خوینهر ده ناسینیتته وه." (سدیق، ۲۰۱۲، ۵۵). له راستیدا ئارام کاکهی فلاح له چیرۆکه که دا، هه چ وه سفیکی کۆمیدییانه و تهنز ئامیزانه ی غه ریب ریکۆرد ناکات، ته نیا له زاری غه ریب ریکۆرد خۆیه وه ئاماژه به ناوه که ی و چۆنه تی گۆرینی له (خه ریک ریکۆرد) ه وه بووه به (غه ریب ریکۆرد)، ده کات. واته له بنه رته دا ناوی یه که م (خه ریک ریکۆرد) هۆی کۆمیدیبوونی پالنهوانه که یه، ئه گه رنا خودی ناوی (خه ریک ریکۆرد) بو کاره کته ره که مایه ی داخه، چونکه هه رگیز نه یه توانیوه ریکۆرد بشکینیت. به لام لیره دا سه رنجی ئارام سدیق وه کو خوینهریکی نموونه یی زۆر ورد و به جیه و وه کو هه ر خوینهریکی ئاسایی و

بە سەلىقەش درك بەو شىوازە كۆمىدىيە دەكات بە ھۆيەو ناوہ كە گۆراوہ بۆ غەريب ريكۆرد.

لە نووسيني دووہمدا بە ناوي (گەمەي گيرانەوہ لە نووسينه وەي دركدا - رامانيكي كورت لە "نووسينه وەي درك" ي ئارام كاكەي فەلاح). ئارام سديق وە كو خوي لە ناوئيشانە لاوہ كىيە كەدا ئاماژەي بۆ دەكات ئەم نووسينه زۆر كورته، ھەلۆستەيە كي سەرپيشانەيە لەم كۆمەلە چيروۆكەدا، بەلام لە راستيدا ھەلۆستەيە تەنيا لە سى چيروۆكي يە كەمدا نەك ھەر پىنج چيروۆكە كە. ھەموو نووسينه كەي ئارام سديق تەنيا دوو پەرەيە و لەو دوو پەرەيەش يەك پەرەي باسي جواني گيرانەوہي ھەر سى چيروۆكي يە كەمى كۆمەلە چيروۆكە كە دەكات، كە بە لايەوہ برىتييە لەوہي ھەر سى چيروۆكە كە زنجيرەيە كي تەواو كراوي يە كترن، ئەمەش لە پىنگەي داوہ تەكردى خوينەر بۆ خويندەنەوہي چيروۆكە كە و ئامادە كردنى بۆ چيروۆكە كاني دواتر كە تەواو كەري يە كترن: "كاتىك چيروۆكي يە كەمى ئەم كۆمەلەيە دەخوينتەوہ نووسەر لە چيروۆكي يە كەمەوہ داوہت دەكات بۆ خويندەنەوہي چيروۆكە كاني دواتر، بە تايبەت سى چيروۆكي يە كەم داوہ تەكردى خوينەري تىدايە" (سديق، ۲۰۱۲، ۱۹۳). ديارە ھەر لە سەرەتاوہ ئىمە ئەوہ مان خستووہ تەروو كە گىرەرەوہ لە پىنگەي تەكنيكي پيشكەوتنى رووداوہوہ زەينى خوينەر ئامادە دەكات بۆ ئەوہي كە لە دواي تەواو كردنى ھەر چيروۆكيك ئەوي تر دەگىرپتەوہ، چونكە لە ھەر چيروۆكيك چمكيك لە چيروۆكي دواتر باس دەكات و تەواوي حيكايە تەكە ھەلدە گرىت بۆ ئەوہي وە كو چيروۆكيكي سەر بەخۆ بيگىرپتەوہ.

لايەنيكي ديكەي چيروۆكە كان كە ئارام سديق باسي دەكات، زمانى چيروۆكە كانە كە بە زمانىكي سىحرى ناوي دەبات، بەلام بە ھىچ شىوہ يەك ئەوہ بۆ خوينەر بە گشتى روون ناكاتەوہ كە سىحربوونى ئەم زمانە لە چى و لە

کویدا، به لکو دووباره ئاماژه بو جوانی سی چیرۆکی یه که می کۆمه له که ده کات: "یه کیکی دیکه له جوانیه کانی ئەم کۆمه له چیرۆکه ئەو زمانه سیحرییه یه که نووسەر پێی ده گیریتته وه و خوینه ناچاری ده کات خویندنه وه ده کات به تایبته له سی چیرۆکی یه که مدا که هەر سیکیان ده کریت له یه ک کاتدا درێژکراوه ی یه کترین و چیرۆکی جیاش بن." (سدیق، ۲۰۱۲، ۱۹۳). که واته لیره دا نارام سدیق وه کو خوینه ریکی نموونه یی زور سه رکه وتوو نه بووه له ده رختنی سیحریبوونی زمانی چیرۆکه کان. له راستیدا به بروای ئیمه زمانی هەر پینج چیرۆکی ناو کۆمه له چیرۆکه که یه ک زمانن و جیاوازییه کی ئەوتویان نییه، ئەوه ی ئەم چیرۆکانه به گشتی جیاواز و پر له جوانی ده رده خه ن ته کنیک و گه مه کانی گیرانه وه و ههروه ها دواندنێ راسته وخۆی خوینه ره، که له هه موو چیرۆکه کاندای خوینه ری ده ره وه و ئاساییش له کاتی خویندنه وه ی چیرۆکه کاندای ئەو ههسته یان بو دروست ده بیته که خویان کاره کته ریکی ناو چیرۆکه کانن و گیره وه وه کو به شیک له چیرۆکه کان مامه له یان له گه لدا ده کات.

ئەنجامەكان

۱. ھەموو گۆران و ھەرچەرخانەكان لە نوسەرەو ھە بۆ دەق و پاشان لە دەقەو ھە بۆ خوينەر جۆرىك لە رەھايى و توندەرەوييان پپو ھە ديارە، چونكە ھەموويان بە شپوھىەكى دابراو و جيا لەوى تر ليكۆلئىنەو ھى لە جەمسەرىكى دەق كرددو ھە. فۆرماليست و بنیاتگەرەكان نوسەريان مراند و تيۆرى ھەرگرتنىش دەقيان بى گيان كرد و خوينەريان كرد بە بەرھەمھيتەرى دەقى تازە. ئيمە ليرەدا وپراى ئەو ھى بابەتى سەرەكى تويزينەو ھەكەمان (خوينەر) ھە، بەلام دان بەو ھەدا دەنيين كە ھەرسى جەمسەرەكە كە پيئكھيتەرى پروسەى پەيوەنديكردن، لە پروسەى داھيتاندا ھەموويان بە قەد يەكتر گرنگى خويان ھەيە.

۲. بە گشتى لەم كۆمەلە چيروكەدا، خوينەرى تاك بە بەراورد بە خوينەرى كۆكەمتر مامەلەى لە گەلدا كراو ھە پەيامى ئاراستە كراو ھە.

۳. ھەموو ئەو چيروكانەى بۆ ھەرگريكى تاك و ناو ھى دەگيردريئەو ھە، دوای چاپكردن و بلاو بوونەويان دەگەن بە خوينەرى كۆ و دەرەو ھى دەقەكە.

۴. خوينەرى دەرەكى لەم كۆمەلە چيروكەدا زياتر ھەرگەر ھە بىچ رۆليك لە پروسەى گيرانەو ھەكە ناينيت، تەنيا ئەو ھى خۆى كۆتاييەكى قەناعەت پيئكەر ھەلبريئت، چونكە ھەموو چيروكەكان كۆتاييەكى كراو ھىان ھەيە. بەلام خوينەرى ناو ھە زورجار لە بەرئەو ھى كارەكتەرى بەشدارن لە رووداو ھەكاندا، ھەرگريكى چالاكترن و رۆليان لە ئاراستە كردنى رووداو ھەكاندا ھەيە.

۵. خوينەرى نموونەى لەم كۆمەلە چيروكەدا زور زور كەم ھە و تەنيا دوو خويندەو ھى سەريپييان لە بارەو ھە كراو ھە كە لە ئاستى جوانيەكانى چيروكەكاندا نين.

سه‌رچاوه‌کان

یه‌که‌م: سه‌رچاوه‌ کوردییه‌کان

١. سدیق، ئارام (٢٠١٢)، نه‌مری و گێرانه‌وه - پامان له به‌ره‌مه‌کانی ئارام کاکه‌ی فهلاح، به‌پێوه‌به‌ریتی چاپ و بلاوکردنه‌وه‌ی سلیمانی، چاپخانه‌ی که‌مال، سلیمانی.
٢. سه‌راج، عه‌بدوڵلا (٢٠١٣)، دۆنایدۆن یان به‌دگۆران، چه‌ند بابته‌یک له‌باره‌ی ئەده‌بی نوێی کوردییه‌وه، به‌پێوه‌به‌ریتی چاپ و بلاوکردنه‌وه‌ی سلیمانی، سلیمانی.
٣. شاره‌زووری، د. یادگار له‌تیی (٢٠١٢)، تیۆره‌کانی وه‌رگرتن له ئیستاتیکی په‌خه‌گرتنه‌وه‌ بو‌ په‌خه‌ی هاته‌وه‌لامی خوینەر، له‌ بلاوکراره‌کانی شانزه‌هه‌مین فیه‌ستیفالی گه‌لاویژ، چاپخانه‌ی هه‌مدی، سلیمانی.

دووه‌م: سه‌رچاوه‌ عه‌ره‌بییه‌کان

٤. ایغلتن، تیری (١٩٩٥)، نظریه‌ الادب، ترجمه: نائیر دیب، منشورات وزارة الثقافة، دمشق.
٥. برنس، جیرالد (٢٠٠٣)، المصطلح السردی (معجم مصطلحات)، ترجمه: عابد خزندار، المجلس الاعلی للثقافة، ط ١، القاهرة.
٦. تومبکنز، جین، ب (٢٠١٦)، نقد استجابة القارئ من الشکلانية الی ما بعد الحدائة، ترجمه: حسن ناظم و علي حاکم صالح، دار الكتاب الجدید، ط ٢، ليبيا.
٧. سلدن، رامان (١٩٩٦)، النظرية الادبية المعاصرة، ترجمه: سعید الغانمی، المؤسسة العربية للدراسات و النشر، ط ١، بیروت.
٨. فضل، د. صلاح (١٩٩٦)، أشكال التخيل - الشركة المصرية العالمية للكتاب - لونجمان، ط ١، القاهرة.
٩. المالکی، د. دلال بنت بندر (٢٠١٦)، القارئ المقاوم - تعارض القيم الجمالية والایدیولوجية بین النص و المتلقي، مؤسسة الانتشار العربي، ط ١، بیروت.
١٠. معیکل، د. أسماء (٢٠١١)، نظریه‌ التوصیل فی الخطاب الروائی العربي المعاصر، دار الحوار، ط ١، اللاذقیه، سوریه.

المخلص

موقع القارئ في المجموعة القصصية (إعادة كتابة الشوك) لـ (ئارام كاکه‌ی فه‌لاح)

تتضمن عملية التواصل بين الإنسان منذ القدم من ثلاثة محاور وهي (المتكلم، الكلام، المتلقي). لكن هذه المحاور الثلاثة لم تلق الاهتمام في العملية النقدية بشكل متساو، بل تلقى كل واحد منها على حدة وفي فترات و عصور مختلفة في مسيرة تقدم و تطور العملية النقدية، اهتماما كثيرا. فالمناهج السياقية اهتمت فقط بالكاتب من المنظور التاريخي و الاجتماعي و النفسي، وكانت تنظر الى الكاتب كركيزة اساسية في عملية الابداع. ثم جاءت الشكلانية الروسية و بعدها البنيوية و وضعوا جل اهتمامهم على النص واتخذوا موقفا عنيفا تجاه الكاتب بعزله عن نصه والدعوة الى موته. و جاءت في الاونة الاخيرة نظرية التلقي، لتلقي بالكاتب و النص جانبا و تضع المتلقي بصورة عامة و القارئ بصورة خاصة موضع اهتمامها. فهي لم تؤمن بقارئ صامت و مطيع لا حول له ولا قوة في عملية الابداع، بل يرى فيه القدرة على قراء النص و إعادة بنائه من جديد، مما يسهم في تعددية القراءة و التأويل و منح النص سمة الانفتاح. أي ان النص اذا اراد من القارئ الاشتراك و الاسهام الفعلي في القراءة، لا بد ان يكون نصا منفتحا يقبل القراءات و التأويلات المختلفة.

من هنا جاء اختيارنا للمتلقي القارئ و توظيفه في المجموعة القصصية (إعادة كتابة الشوك) لـ (ئارام كاکه‌ی فه‌لاح) موضوعا لدراستنا، لاسيما ان المتلقي و القارئ موضوع رغم حداثة لم ينل حظه من البحث و الدراسة في النقد الادبي الكوردي، و من ناحية أخرى اهتم الكاتب في مجموعته القصصية هذه بالقارئ كثيرا محاولا اشراكه في عملية سرد القصص.

وقد قسمنا البحث الى مبحثين. سلطنا في المبحث الاول على مفهوم و مصطلح المتلقي. وفي المبحث الثاني ميزنا انواع القارئ في المجموعة القصصية موضوع الدراسة حسب ثنائية القارئ (الفردى و الجماعى، الداخلى و الخارجى، المثالى و العادى). وفي الختام دوننا اهم نتائج البحث و قائمة المصادر.

الكلمات الدالة: المتلقي، ئارام كاکه‌ی فه‌لاح، القارئ الفردى، القارئ الجماعى، القارئ الداخلى، القارئ الخارجى

Abstract

The reader in the stories collection

"Re-writing the thorn" by Aram Kakay Falah

From long ago, the process of the relation among the human beings have consisted of three major poles which are speaker, speech, and recipient. These three poles have not been considered equally in the process of criticism, but each has been tackled at a certain period according to the development of criticism. At the beginning, the contextual methods in the historical, psychological, and social views have considered the writer only thinking that the writer is the main factor of the invention. Later, the Russian formalists and after them the structuralists, in a very severe reaction, separated the writer to a level of death from the text and focused on the text completely. Then appeared the theory of the recipient which viewed importantly in the role of recipient generally and the reader particularly thinking that the recipient is no longer a silent and a follower, but it is an active pole and will have its role in the re-structuring the text. This opened the ways of possibilities of multi readings and explanations and gave a view opened text. In other meaning the text to participate the readers in its text, should be an opened text carrying different explanations.

In this point of view we have decided to make recipient and reader the subject of this thesis in the short stories collection "re-writing thorn" of Aram Kakay Falah, because the topic of recipient and reader is a new topic in Kurdish criticism and Aram has taken care specifically in this collection of the reader and tried to participate the reader directly in his stories.

For this purpose, we have divided the thesis into two aspects. In the first one, we have stated the concept and terminology of recipient and in the second one we have pointed out and analyzed the types of reader according to the twins of singularity & plurality, external and internal, typical, and normal reader. Finally, we have recorded the most important conclusions of the thesis and list of the references.

Key words: Recipient, Aram Kakay Falah, Individual continent, Collective continent, Internal continent, Outer continent.